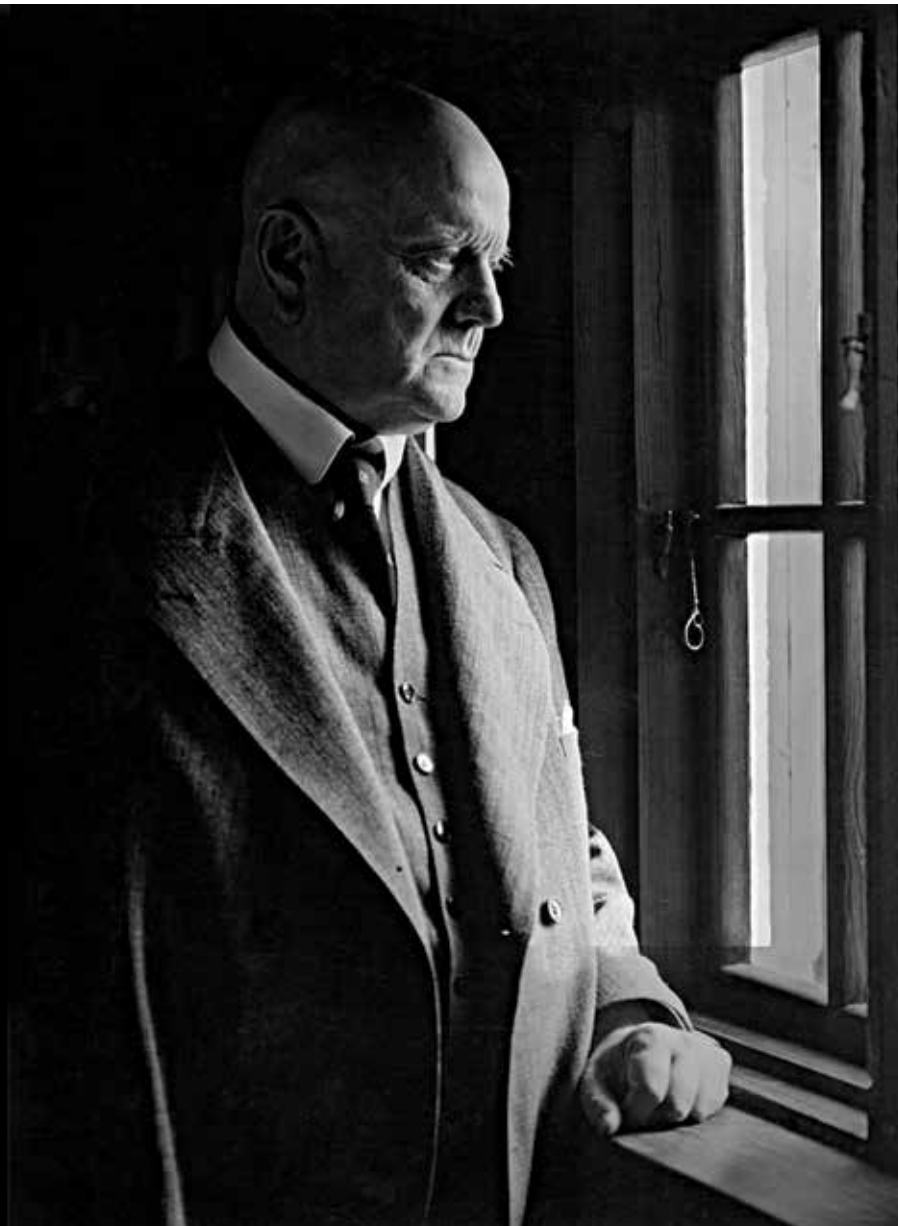

Helsingin

SUOMALAINEN
KLUBI

Klubilehti 1/2015

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

KUKAN PÄIVÄN KONSERTTI

RITARIHUONE

Ritarikatu 1, Helsinki

Kukan päivänä, keskiviikkona 13.5.2015 klo 19:00

Kuoroa johtaa **HENRIK LAMBERG**

Ennakkovaraukset: www.klubinkuoro.fi/konsertit,
Helsingin Suomalainen Klubi puh. (09) 586 8830,
klubimestari@klubi.fi ja kuoron jäsenet

Kannatusmaksu kuoron toiminnan tukemiseksi 20 €/hlö

TERVETULOA!

Sisältö

Sisältö 1/2015

Puheenjohtajalta <i>Matti Viljanen</i>	4
Toiminnanjohtajalta <i>Raimo Ilveskero</i>	5
Päätöimittajalta <i>Pertti Hyvärinen</i>	6
Kantapöydässä <i>Pöytälainen</i>	8
Suomalaisen musiikin päivä Klubilla <i>Timo Kivi-Koskinen ja Pertti Hyvärinen</i>	10
Klubin puhallinorkesteri <i>Timo Kivi-Koskinen</i>	12
Porin Suomalainen Klubi ja Porin Prikaati <i>Juha Salin</i>	16
Suomen kohtalonhetket <i>Janne Virkkunen</i>	18
Ministerilounas – <i>Laura Rätty Elias Iiro</i>	22
Suomen tulevaisuuden keskeiset haasteet <i>Ari Valjakka</i>	24
Suomalainen kirjoituskilpailu <i>Pekka Rapila</i>	28
Maitorasva – vihollisesta ystäväksi <i>Leif Nordin</i>	30
Arvoitukselliset Erkot <i>Yrjö Larmola</i>	34
Klubin iltapäivämatineat <i>Aarno Cronvall</i>	38
Uusien jäsenten ilta <i>Teemu Torvelainen</i>	40
Yhteistoimintaklubit esittelyssä – <i>Mikkeli ja Oulu</i>	42
Teatterintekijät Klubilla <i>Hannu Kiuru</i>	46
Munch keräsi ennätysyleisön <i>Kari Storckovius</i>	48
Taiteen aseina <i>Antti Virkkunen</i>	52
Richardinkadulta kohti Keskustakirjastoa <i>Ilmari Ojala</i>	54
Lota lota ja poro <i>Antti Aho</i>	56
Fasaanijahti Rajamäellä <i>Pertti Hyvärinen</i>	58
Matkailukuulumisia <i>Lauri Palojärvi</i>	60
Kaija Forsberg palkittiin <i>Lasse Ruuskanen</i>	62
Jussi Vepsä eläkkeelle <i>Jarmo Heinonen</i>	64
Tiesitkö tämän – Klubin kuva-albumi <i>Elias Iiro</i>	65
Klubilla tapahtuu.....	66

Helsingin Suomalainen Klubi –lehti

Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa

Julkaisija Helsingin Suomalainen Klubi ry
Kansakoulukuja 3, 00100 Helsinki
puh +358 9 586 8830
www.klubi.fi

Kansi

Säveltäjämestari Jean
Sibelius. Kuva Fred
Runeberg.

Toimituskunta

Pertti Hyvärinen,
päätoimittaja
0400 377 359
paatoimittaja@klubi.fi

Veikko Hannula,
kuvatoimittaja
Yrjö Klippi,
graafikko,
ulkoasu

Antti Henttonen
Elias Iiro
Yrjö Larmola
Leif Nordin
Jaakko Savisaari
Kari Storckovius

Kalevi Suortti
Teemu Torve-
lainen
Janne Virkkunen
Paino:
Forssa Print

Puheenjohtajalta

Matti Viljanen

Haluan kiittää kaikesta palautteesta ja kannustuksesta aloitettuan puheenjohtajan tehtävässä. Alku on ollut vauhdikas, ohjelmaa ja tapahtumia on paljon. Keskimäärin olen ollut klubilla kolmena päivänä ja iltana viikossa. Olen tavannut niin nuoria kuin vanhempiakin klubilaisia – kiitos klubin monipuolisen ja mielenkiintoisen ohjelmiston.

Kahdessa kirjaesittelyssä iso salimme on ollut aivan täynnä klubiveljiä ja heidän seuralaisiaan. Ensin oli esittelyssä eversti evp. Matti Koskimaan ansiokas työ Suomen kohtalon ratkaisut, talvisota ja jatkosota 1939–1944. Illan isännän eversti Heikki Hultin asiantunteva ja mielenkiintoinen juonto elävöitti kirjan sisältöä. Kirjan illassa esiteltiin Antti Bläfeldin kirjoittama kirja Loistavat Erkot – Patruunat ja heidän

päätoimittajansa. Sali oli täytännä tällöinkin. Illan loistavana isäntänä toimi Jukka-Pekka Pietiläinen. Vilkas, värikäs ja huumorilla höystetty keskustelu sai kaikki viihtymään. Sellaista tarvitaan lisää.

Musiikilliset iltapäivämatineat ovat mainio lisäys klubin ohjelmistossa; Veikko Hakkarainen ja flyygeli, Jaso Sasaki ja viulu, jazzia ja salonkimusiikkia. Tervetuloa klubiveljet seuralaisinne viihtymään sointujen maailmaan myös jatkossa! Muusta ohjelmasta todettakoon, että vaihtoehtoja ajanviettoon klubitoiminnassa riittää. Osa nauttii sikareista, toiset harrastavat aivojummppaa skruuvien muodossa tai pelaamalla biljardia. Opiskella voi viron kieltä, digikuvausta tai suorittaa metsästystutkinto. Hyvät veljet, tulkaa klubille, houkutelkaa myös toimintaan harvemmin osallistua klubiveljiä viihtymään ja nauttimaan loistavasta ja monipuolisesta ohjelmatarjonnasta.

Johtokunta on nyt kokonaisuudessaan järjestäytyneet tälle vuodelle, ja kaikki toimikunnat ja työryhmät ovat aloittaneet työnsä. Johtokunta on hieman täsmäntänyt uusien jäsenten valintaan liittyvää menettelyä. Valokuvalla varustettujen jäsenanomusten tulee olla klubin sihteeriillä kuukauden 15. päivä. Jäsenyys astuu voimaan, kun ensimmäiset maksut on maksettu. Muistutan uusia jäseniä kummilounaasta, joka heidän tulee tarjota kummeilleen. Myös kummeilla on vel-

voitteensa eli heidän tehtävänsä on juurruttaa uusi jäsen klubin toimintaan.

Kulttuuripuolelta nostan esiin uutena Svinhufvud-sivuston, jonka toteutuksesta sovittiin 12.2.2015. Sisältö toteutetaan professori Martti Häikiön johdolla ja sivuston ulkoasusta vastaa Edita. Klubimme kulttuurityötä on tehty myös jakamalla toisen kerran suomalainen ruokakulttuuripalkinto sekä Suomalaisen kirjoituskilpailun palkinnot. Palkinnoista lisää seuraavassa lehdessämme.

Helsingin Suomalainen Klubi valmistautuu 140-vuotisjuhlakauteensa (perustamispäivä 25.4.1876) vuonna 2016 sekä isänmaamme 100-vuotisjuhlakauteen vuonna 2017. Kannustan klubiveljiä rohkeasti osallistumaan juhlavuosien monipuolisen ohjelmiston suunnitteluun ja rakentamiseen. Klubimme kuoro juhlii 15-vuotista taivaltaan tänä vuonna. Olethan merkinnyt kalenteriisi Flooran päivän konsertin 13.5., Juhlakonsertin 17.10. sekä Joulukonsertin 19.12.2015!

Klubimme talous on suurin haasteemme. Taloutemme tulot muodostuvat kolmesta lähteestä: jäsenmaksutulot, ravintolavuokratulot ja kiinteistön vuokratulot. Nyt kriittisin on kiinteistömme vuokraustilanne. Me tarvitsemme uuden vuokralaisen katutasen tiloihin. Sijaintihan on loistava. Toivon jokaisen klubiveljen apua vuokralaisen löytämiseksi.

Nähdään klubilla!
Matti Viljanen

Jäsentoiminta edellä

Raimo Ilveskero

Ohjelmatoiminnan edellinen vuosi kasvatti jäsenaktiivisuutta monilla alueilla. Jäsentilaisuuksia oli 250 ja niissä oli lähes 8600 osanottajaa. Alahuoneen harjoitussalin käyttö on kasvanut edelleen etenkin seniorijumpan suosion kasvun myötä. Skruuvarit ovat järjestäneet koulutustilaisuuksia ja tällainen linja saa jatkoa tänä vuonna muiden harrastustoimintojen kohdalla.

Iltapäivämatineat näyttävät lunastaneen paikkansa. Nämä avec- ja ystävätilaisuudet ovat monipuolisen tarjonnan kautta kiinnostaneet monia seurueita piipahtamaan ja nauttimaan tunnin ajan kestävästä ohjelmasta. Klubi- ja teemaillat koostuvat toistuvasti kiinnostuneiden joukkoa tilaisuuksia kuuntelemaan.

Uutta ulottuvuutta jäsenyyteen voi syventää tutustumalla kotimaisiin yhteistoimintaklubeihin ja niiden toimintaan. Lisäksi ulkomaiset veljesklubit antavat oman lisänsä kansainvälisyyteen. Uusin veljesklubimme on Lontoossa toimiva Reformiklubi. Sekä kotimaisten että ulkomaiden klubien vierailuohjeet löytyvät Klubin nettisivuilta, linkkejä -osiosta.

Internet-sivustot

Klubin kotisivujen käyttö on vakiintunutta ja käyntejä oli viime vuonna 70 000. Hieman runsaammin käyntejä oli Mannerheim-sivustolla ja Sibelius-sivusto keräsi juhlavuoden alla lähes 170 000 käyntiä.

Suomen itsenäisyyden 100-vuotisjuhlavuoden kunniaksi Klubi on aloittanut hankkeen Svinhufvud – Suomen itsenäistymisen tekijät ja vaiheet. Sivusto avataan vaiheittain ja siitä kerrotaan lehden tulevissa numeroissa.

Tämän vuoden aikana kehitetään kotisivuja niin, että käytettävyyttä saadaan parannettua ja ajankohtaista tietoa voidaan välittää tapahtuneista tilaisuuksista.

Talouden tilanteita

Klubin talouden peruspilarit ovat jäsenmaksut, vuokratulot ja ravintolan vuokra. Viime vuoden osalta näiden erien kohdalla ei tapahtunut mitään poikkeavaa. Kuitenkin kaikkiin kolmeen tulolähteeseen liittyy jatkossa omat haasteensa. Jäsen-

määrä ei nettomääräisesti kasvanut juurikaan viime vuonna ja sama linja näyttää jatkuvan alkuvuoden perusteella. Vuokratilojen täyskäyttö ei toteudu ja siihen on budjetissakin vaarautettu. Ravintola-alan haasteet jatkuvat yleisen taloustilanteen myötä ja ravintolamyynnin kehittämistä tulee jatkaa usin ponnistuksin. Paikoilleen jäädessä ja aiempaa toistamalla toivottua kehitystä ei saada aikaan.

Edellisen vuoden merkittävät remontit ravintolasalin, linjasaneerauksen ja sadevesijärjestelmän kohdalla voitiin hoitaa lyhytaikaisen rahoituksen kasvulla/lisäyksellä ja lisälainoituksella. Klubin ja sen kiinteistöyhtiön tavoitteena on tämän lainarahoituksen vähentäminen vuoden 2015 aikana ja suunniteltujen remonttien jatkaminen vasta vuonna 2016.

Raimo Ilveskero

LIIKETILAA VUOKRATTAVANA

Kiinteistömme katutasossa vapautuu huhtikuun alusta vuokrattavaksi liiketilaa 307 m². Tila soveltuu toimisto-, näyttely- tai koulutustilaksi. Huoneistossa on apukeittiö.

Lisätietoja kohteesta saa toiminnanjohtajalta.

Monipuolinen toimintamme näkyy Klubilehdessä

Päätoimittajalta

Pertti Hyvärinen

■ Vuosi 2015 on lähtenyt Klubilla liikkeelle monipuolisen ja mielenkiintoisen ohjelman siivittämänä. Myös ympäröivä yhteiskuntamme ja koko maailma tuntuvat olevan muutoksessa ja murroksessa. Uutisoitavaa siis riittää, jutun aiheita ei Klubilehden toimitukselta ole puuttunut – ja hyvä näin.

Nyt kädessäsi oleva Klubilehti on neljäs, jonka tekemisestä olen päätoimittajana vastannut. Vuoden kokemuksen perusteella minulle on syntynyt hyvä kuva siitä, minkä tyyppiin kirjoituksiin lehden sisältö jakautuu. Seuraavassa tästä asiasta päällimmäisiä ajatuksiani.

Klubin toiminnan, samoin kuin Klubilehdenkin, keskeisimmän sisällön muodostavat eri teemaillat ja niissä pidetyt esitelmät. Kulttuurin puolelta

jo instituutioksi ovat muodostuneet Kirjan illat, taiteen eri muotoja esitteleviä iltoja onohitamatta. Talouspolitiikan, tieteen, ulkopoliittikan ja turvallisuuspolitiikan illat ovat tuoneet kuulijoilleen ja lukijoilleen paljon uutta, mielenkiintoista tietoa ja ikimuistoisia keskustelutilaisuuksia. Erityisesti taloudellisen ja turvallisuuspoliittisen tilanteen kiristyminen ovat tuoneet esitelmiin myös huolestuttavia uutisia. Näistäkin me Klubilla haluamme kuulla ja uutisoida.

Minulle, ja uskoakseni myös lehtemme lukijoille, on ollut mielenkiintoista seurata lukuisten harrastuspiirimme aktiivisesta toiminnasta kertovia artikkeleita. Päätoimittajana olen aina ollut iloinen, kun eri harrastuspiireistä on otettu yhteyttä ja tarjottu kirjoitusta julkaistavaksi. Viini-illat ja monet muut Gourmet-kerhon toiminnasta kertovat jutut tuovat aina veden kielelle. Myös matkailun, teatterin ja kirjaharrastajien toiminnasta ovat jutut välittäneet mielenkiintoisia terveisiä. Metsästyksen harrastajana ovat itseäni koko Klubin jäsenkauteni kiinnostaneet erityisesti metsästyksistä tapahtumista kirjoitetut, elävästi kynäillyt tarinat.

Joskus käy niin, että jonkin harrastuspiiriin suunnasta lähetetään yhteen Klubilehden julkaistavaksi useampiakin juttuja. Lähtökohtani on ollut, että kaikki julkaistaan, jos vain palstatilaa riittää. Yhden kerran olen joutunut jättämään yhden jutun

neljästä julkaisematta. Tästäkin kyllä sovittiin kirjoittajan kanssa hyvässä hengessä.

Myös vakiopalstat ovat niitä, jotka yleensä luetaan huolella. Niitä Klubilehdessäkin riittää: Puheenjohtajalta, Toiminnanjohtajalta, Päätoimittajalta sekä Pöytälaaiselta on totuttu terveiset saamaan. Näiden lisäksi viime numeroista alkaen on lehteen pyritty sisällyttämään vähintään yksi juttu yhteistoimintaveljesklubeilta sekä jonkin Klubin toimikunnan tai vastaavan esittely. Uskoisin, että vakiopalstojen määrä on juuri nyt sopiva, ei liikaa eikä liian vähän.

Kaikkien Klubilehdessä julkaistavien juttujen yhteinen piirre on se, että ne kertovat Klubin omista tapahtumista ja toiminnasta. Vaikka paljon muitakin mielenkiintoista ja klubilaisiakin kiinnostavia aiheita olisi saatavissa ja myös tarjottu, on toimituksessa pitäydytty klubikeskeisissä aiheissa. Tämä linja mahdollistaa myös osallisuuden mahdollisimman monen teemaillan tai harrastuspiiriin näkymisen lehden sivuilla.

Vaikka en tässä kirjoituksessa pystynytäkään mainitsemaan jokaisen aktiivisen toimikuntamme ja harrastuspiiriin nimeä, niin osoitan terveiseni kyllä kollektiivisesti teille kaikille.

Monipuolisia juttuja suurella mielenkiinnolla odotellen,

Pertti Hyvärinen

Ravintola
Helsingin Suomalainen Klubi

Keväiset terveiset Klubiravintolasta

Kevään gastronomisia herkkuja korvasieniä ja parsaa odotellessa toteutamme mm. seuraavia tilaisuuksia:

Viini-ilta (avec) ke 6.5. klo 19

Klubin gastronominen kerho yhdistää tällä kertaa Arvid Nordquist Finlandin sekä klubin ravintolan loitiakseen yhdessä tuulahdukset Etelä-Afrikasta. Luvassa teeman mukaista ruokaa ja runsas valikoima juomia. Illan hinta ainoastaan 69 euroa/henkilö. Paikat 80 ensimmäiselle ennakkomaksun suorittaneelle.

Äitienpäiväbrunssi (koko perheen tilaisuus) su 10.5. klo 11.30–14

Hyvät jäsenet – ottakaa mukaan äidit, isoäidit, työt ja kaikki ihanat naiset sekä perheen muut jäsenet keväiselle brunssille. Aterian lisäksi luvassa pienimuotoista ohjelmaa sekä mm. puhe Äidille.

Tilaisuuksista on lisätietoja sekä ilmoittautumisohjeet Klubin sekä klubiravintolan internetsivustolla. Vastaamme ilolla myös puhelimitse.

Syksyllä tulossa lukuisia hienoja tilaisuuksia joista kalenteriin kannattaa varata ainakin 24.9. Sibelius-ilta teemalla Sibelius ja gastronomia (avec).

Klubiravintolan jäsenedut

Ravintola tarjoaa jäsenetuja joista mainittakoon mm. lounas ilman pöytävarausta kantapöydässä (9.90 e), olohuoneessa tarjottavat juomat (esim. Talon viinipullo 28 e, iso tuoppi 5.50 e) ja a' la Carte annokset (-15 %) sekä gastronomiset Klubin tilaisuudet erikoishinnoin.

Positiivista energiaa kevääseenne

Miia Makkonen ja Petri Karhu

sekä klubiravintolan henkilökunta

Vähän Venäjästäänkin

EDUSKUNTA puhui...

- Onhan se puhunut jo vuodesta 1907 lähtien. Sillä on puhemieskin ja hänellä kaksi varaa.

- Tarkoitan, että puhui pitkään Venäjästä ja harvinaisen yksimielisesti. Timo Soinikin vaikutti melkein valtiomieheltä.

- Näille puheille oli yhteiskunnallinen tilaus. Naapurin isäntä on uhoillut ja vaalit tulossa.

- Puhumiselle oli ulkopoliittista taustaa. Itämerellä risteilee tunnistamattomia sotalaivoja, vieraiden lentokoneiden siipikamerat kurkistelevat rannikko-ilmatilaan ja tuntemattomat sukellusveneet vaeltelevat niin kuin niiden polttoaineena olisi halpenevan öljyn sijaan inflaation kallistama vodka.

- Ovat kuin ne Krimin vihreäpukuiset miehet, jotka piilotelivat kokardejaan.

- Suomen entiseen Alakurttiin ja muualle Venäjän koillis-kulmaan on rakennettu uusia tukikohtia ja viety niihin miehiä ja kalustoja.

- Tunnelma on vähän sama kuin talvisotamme aattona, tosin ei ihan...

- Silloin rajojemme läheisiin lumisiin korpiin tuotiin lähes puolet Stalinin sotaväestä. Piti päästä kahdessa viikossa

Helsinkiin viettämään syntymäpäivää.

- Kun armeijan eteneminen pysähtyi Mannerheim-linjalle, Stalin antoi marsalkka Timoshenkolle avoimen valtakirjan koota joukkoja ja kalustoa niin paljon, että tavoite saavutetaan. Eikä menetyksiä laskettaisi.

- Summa lopulta murtui kaksi kuukautta jatkuneen paineen alla, mutta Helsinkiin eivät Timosenkonkaan armeijakunnat päässeet.

- Ne taisivat olla kalleimmat pitämättä jääneet syntymäpäivät.

- Milloinkahan Putinilla on syntymäpäivä?

MIKÄHÄN häntä vetää tänne Pohjolaan?

- Vanhaa pietarilaista voi kiinnostaa kaupungin kasvu. Lisätonttia voisi löytyä Suomesta. Hän muistaa, että Pietari perustettiin aikoinaan Ruotsi-Suomen alueelle.

- Silloin Ruotsin kuninkaat hylkäsivät Stolbovan rauhan jälkeen Suomen ja lähtivät sovitamaan eri puolille Eurooppaa.

- Jopa uskonnon varjolla. Ei

ole uutta auringon alla.

- Yksi syy Putinilla voi olla pyrkiminen Suomenlahden perukasta Atlantin äärelle.

- Minä näen vielä suuremman syyn. Se on pohjoinen napaseutu Arktis ja sen luonnonrikkauudet. Mitä enemmän omistaisi Jäämeren ja Atlantin rannaa, sitä voimakkaammin voisi vaatia omistuksia sieltä.

- Miten hyvin sieltä voisi-kaan samalla hallita maailmaa, joka leviäisi eteen jokaisessa ilmansuunnassa kauko-ohjusten kantaman sisällä. Hän hallitsisi mieluummin pohjoisnapaa kuin riitaisaa Lähi-itää.

- Hänestä tulisi Napamies.

OLITTEKO merkkipäiväillansa?

- Olin nuorimpien kutsuttujen eli seitsenkymmppisten joukossa.

- Minä yli yhdeksänkymmppisten.

- Teitäkin oli vielä monta.

- Vielähän meitä... Me tunnemme teidät lastemme ikäiset lähes veteraaniveljiksemme.

- Millä perusteella?

- Te olette sodan lapsia, synnyitte jatkosodan viimeisenä ja ankarimpana vuotena, joku ehkä

”Rohkenen näin vanhana kahden sodan veteraanina sanoa tämän.”

Helsingin suurpommitusten aikana pommisuojaussakin. Olette rintamilta kotilomilla käyneiden nuorten isien lemмен hedelmiä. Ette ehtineet taistelu-tehtäviin ettekä sotakorvaustalkoisiin, mutta olitte jo mukana torjumassa pitkän kylmän sodan, tuon Stalinin kuudennen valtausyrityksen uhkia.

- Kuudennen?

- Niin todellakin: vapaus-sota, talvisota, jatkosota, Lapin sota, sotakorvaukset, kylmä sota yya-sopimuksineen... hän yritti ja yritti eikä onnistunut.

- 1920- ja 1930-luvulla tapahtunut kansallinen eheytyminen teki torjuntaihmeet mahdolliseksi.

- Nyt on ilmassa uusia uhkia. Onko meillä kansallista eheyttä torjua niitä?

- Uskon olevan, vaikka sen rapauttajiakin on.

- Ketä tarkoitat?

- Rahan palvoja. Kohtuuttomien palkkojen nauttijoita, veropakolaisia ja paratiisisaarten palvelujen käyttäjiä. Rohkenen näin vanhana kahden sodan veteraanina sanoa tämän. Johtajien ja hallitusten jäsenten palkkoja ja palkkioita korotetaan monenkertaisesti siitä hyvästä, että erottavat alaisiaan. Se ei ole eheyttämistä.

NYT KUOHUU eri puolilla Eurooppaa.

- Ja maailmaa.

- Ihmiskunta raaistuu, tappamme toisiamme pyssyillä, puukoilla ja kirveillä. Lentokoneitakin ammutaan alas.

- Olemme yhä puukkojunkkareita ja kirveskansaa. Ihmisenhenki on yhtä halpa Pariisissa, Oulussa ja Donetskissa.

- Murhataan kiihkouskonon sekä rahan- ja vallanhimon ohjaamana.

- Tai noin muuten vain, hovin vuoksi, mielijohteesta

- Niin on aina ollut ja oleva. Oliko se Sinuhe vai Kaptah, joka sanoin näin.

- Pentti Linkola näki jo parikymmentä vuotta sitten syyn siihen: maapallon väestön liikkakasvu. Nuoremmatkin biologit ovat havainneet, että kun myyrät, sopulit ja muut pienjyräjät runsastuvat liikaa, ne alkavat tappaa toisiaan. Me ihmiset isompina eläinkunnan edustajina olemme saman lain alaisia.

- Kun pienen pallomme väkiluku kasvaa jatkuvasti, se johtaa väijäämättä levottomuuksiin, kansainvaelluksiin

ja keskinäisiin tappeluksiin yksilöiden, ryhmien ja kansojen kesken. Aseet tehostuvat, elintasot eroavat, ravinto vähenee, ilmasto muuttuu...

- Me karkotamme itsemme paratiisista.

- Viittaat Raamattuun. Yhtä Raamatun kohtaa minä en ymmärrä.

- Minulla niitä on useitakin, mikä sinulla?

- Että Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen.

- Jospa hän unohti luomaansa evoluutioon peruutusvaihteen päälle.

Pöytälainen

Suomalaisen musiikin päivä Klubilla

Suomalaisen musiikin päivää vietettiin Klubilla maanantaina joulukuun 8. päivänä, kansallissäveltäjämme Jean Sibeliuksen syntymän 149-vuotispäivänä. Salin täyteen juhlayleisön toivotti tervetulleeksi tilaisuuden isäntä, klubiveli Timo Kivi-Koskinen. Tervetulosanoissaan hän totesi tilaisuuden olevan järjestyksessään kolmas, joten tästä on hyvää vauhtia tulossa Klubin perinne.

■ ■ Tilaisuuden juonsi miellyttävällä tyyllillään klubiveli Aarno Cronvall. Musiikillisen osuuden aloitti Klubin puhallinorkesteri Paul Jaavamon johdolla.

Oopperalaulaja Helena Juntunen. Kuva Arto Toivanen.

Trumpettia soittaa Pauli Jaavamo. Kuva Arto Toivanen.

”Sibelius-juhlavuosi tulee olemaan yksi merkittävimmistä tapahtumakokonaisuuksista, joilla Suomi-brändiä vahvistetaan maailmalla.”

Konsertin alkuosa oli omistettu pääosin Jean Sibeliukselle ja hänen musiikilleen. Avausnumerona kuultiin Andante Festivo, jonka puhallinorkesterillemme oli sovittanut Paul Jaavamo. Tämän jälkeen oopperalaulaja Helena Juntunen esitti loisteliaalla äänellään Risto Laurialan säestämänä Sibeliuksen ”Flickan kom ifrån sin älsklings möte” ja Paavo Heinisen ”Miksi laulan”. Klubin kuoro esitelti komeasti Sibeliuksen kuorolaulutuotantoa lauluilla ”Sydämeni laulu”, ”Isänmaalle” ja Finlandia ja johtajanaan Henrik Lamberg. Viulutaiteilija Eeva Voipio tulkitsi herkästi Risto Laurialan säestämänä Sibeliuksen romanssin ja Toivo Kuulan ”Sanattoman laulun”.

Illan yksi kohokohdista oli Aarno Cronvallin haastatteleva Sibelius Akatemian professori Veijo Murtomäki, joka monipuolisesti toi esille Sibeliuksen merkityksen sekä Suomen että koko maailman musiikkielämässä. Haastattelussa tuli esiin myös tulevan Sibelius - juhlavuoden valtava tapahtumien vyöry, mikä hyvin ilmentää säveltäjän nauttimaa suosiota ympäri maailmaa. Tämä tulee olemaan yksi merkittävimmistä tapahtumakokonaisuuksista, joilla Suomi-brändiä vahvistetaan maailmalla. Myös Sibelius-Akatemian emeritus professori, Ilkka Oramo kertoi näkemyksiään erityisesti Kullervo-sinfoniasta.

Viulutaiteilija Eeva Voipio. Kuva Arto Toivanen.

Väliajalla nautittiin klubiravintolan herkullisista antimista, mitä säesti eri pöytäkunnissa käyty vilkas ja innostunut keskustele kuulluista musiikin aarteista. Saimme nähdä ja myös kuulla klubiveli Pertti Salolaisen alustuksen hänen ottamiensa Suomi-luontokuvien sekä Sibeliuksen ja hänen musiikkinsa yhteydestä suomalaiseen luontoon - valttavan hienoja kuvia ja tilaisuuteen osuvalla tavalla esiteltyinä.

Myös muuta suomalaista musiikkia sisältäneen konsertin toisen osan aloitti orkesteri Armas Maasalon Juhlarassilla, minkä jälkeen Risto Lauriala soitti Selim Palmgrenin Preludin sekä väkevällä ja samalla herkällä tavalla Sibeliuksen

oman pianosovituksen Valse Tristestä. Ilta jatkui Suomi sävelissä sikermällä, minkä jälkeen Paul Jaavamo tulkitsi George Malmstenin harvoin kuullun Sävelmän trumpetille ja edelleen Usko Kempin, Rauno Lehtisen ja Jukka Kuoppamäen sävellyksillä. Konsertin päättyi Väinö Hannikaisen komeaan Suomalaisen Klubin marssiin.

Näin vietimme säveltäjämestarin juhlavuoden aattoa samalla valmistautuen hänen suuren juhlavuotensa viettoon.

*Timo Kivi-Koskinen
Pertti Hyvärinen*

Klubin puhallinorkesteri

”Suuri osa soittajista on ollut mukana alusta alkaen ja ikähaitari on melkoinen.”

Klubin puhallinorkesteri 5.11.2010 järjestämiensä Konserttitanssiaisten tauolla. Kuva Elias Iirola

Klubillemme perustettiin orkesteri silloisen toiminnanjohtaja Jouko Liusvaaran aloitteesta lokakuun 16. päivänä vuonna 2002. Sen ensimmäinen keikka oli jo samana syksynä Klubin pikkujoulujuhla, jossa pieni yhtye soitti Tonttu-ukkojen vahtiparaatin.

■ ■ Vähitellen orkesteri laajeni noin 15 miehen puhallinorkesteriksi, joka kokoonpanoltaan on hyvin tyypillinen puhallinorkesteri piccolosta tuubaan ja lyömäsoittimiin. Suuri osa soittajista on ollut mukana alusta alkaen ja ikähaitari on melkoinen, noin viisikymppisestä lähes yhdeksänkymmenvuotiaaksi saakka.

Helsingin Suomalaisen Klubin Puhallinorkesteri, HSKPO, on vakiinnuttanut paikkansa klubin toiminnassa. Sen nuotisto on laajentunut nykyiseen jo yli kahteensataan kappaleeseen, joista suurimman osan on kapellimestarimme Paul Jaavamo kirjoittanut juuri meidän kokoonpanollemme.

Niistä riittää harjoiteltavaa ja soitettavaa niin Itsenäisyyspäivänä, Merkkipäiväillä, Veteraani- ja maanpuolustusillassa, Uusien jäsenten tervetuliaistapahtumassa kuin milloin minnekin suuntautuvalla Veneretkellä ja lukuisissa muissa klubin tilaisuuksissa, vaikkapa Oktober Festissä tai 135-vuotisjuhlakonsertissa. Hyvät harjoitusolosuhteet Klubin harjoitus-

huoneessa innoittavat soittajat vuodesta toiseen kokoontumaan joka keskiviikkoilta 2-3 tunnin harjoituksiin.

Viisivuotistaivaltaan orkesteri juhlisti järjestämällä vuonna 2007 juhlakonsertin silloin 100 vuotta sitten syntyneen Usko Kempin musiikin merkeissä. Siitä alkoi Klubin konserttitans-

siaisperinne, smokkijuhla, joka lokakuun viimeinen perjantai uuden teeman, mutta saman muotin eli ohjelmaa, hyvää ruokaa ja tanssia merkeissä.

Toisen perinteen orkesteri loi järjestäessään kymmenvuotistaipaleensa merkeissä Iltapäivämatinean Suomalaisen musiikin ja Jean Sibeliuksen syntymäpäivänä 8.12.2012. Viime vuoden

”Suomalaisen kupletin juuret ovat reki- ja piirilauluperinteessä.”

Orkesterin kapellimestarina ja illan isäntänä terve- tullaissanat lausui Timo Kivi-Koskinen.

Kirjailija Kirsti Manninen kuplettien lumoissa. Kuvat Jari Nieminen

tapahtumasta on kirjoitus klubi- lehdessä erikseen. Nyt on suunnitteilla jo neljäs Suomalaisen musiikin päivän konserttitapahtuma Sibeliuksen 150-vuotis- ja Toivo Kärjen 100-vuotisjuhla- vuosien merkeissä tietenkin 8. joulukuuta.

Orkesteri tai siitä kokoon- pantu sopivan kokoinen yhtye on esiintynyt myös runsaasti klubin ulkopuolisissa, pääsään- töisesti klubilaisten juhlatilai- suuksissa niin syntymäpäivillä, häissä, hautajaisissa tai erilaisissa yritysten tai muiden organi- saatioiden tilaisuuksissa. Listalle mahtuu Metsästäjien liittoa, erilaisia purjehdustapahtumia, Maailman henkisen omaisuuden pääjuhlaa, Liikemiesyhdistyk- sen 110-vuotisjuhlaa, Veteraanitilaisuuksia ja RUK:n vuosi-

juhlia. Kutsuja otamme edelleen mielellämme vastaan. Sopivan ohjelman ja kokoonpanon löydämme aina.

Mottomme on: ”Omaksi ja klubilaisten hyödyksi ja iloksi”

Vuoden 2014 konserttitanssiai- sen 24.10. teemaksi oli valittu suomalaisten kuplettilaulujen kiehtova ja vähän tarunhoitoinenkin historia. Siitä salintäytei- sille yleisölle kertoi kirjailija Kirsti Manninen ja kupletteja esitti Duo Kohtaus, jossa lau- loi kappaleiden mukaisesti son- nustautunut ja vahvasti eläytyen Valtteri Seppänen säestäjänään Kirsti Jokela.

Suomalaisen kupletin juuret ovat syvällä suomalaisessa maa- perässä muhineessa reki- ja pii-

rilauluperinteessä, kertoi Man- ninen ja jatkoi: ”Sen kansainvä- liset juuret ulottuvat keskiajalle, jolloin kupletilla tarkoitettiin piirileikkien kertosaiteiden vä- liin laulettuja soolo-osuuksia. 1600-luvulla kupleteiksi ryh- dyttiin kutsumaan yhteislauluna hoilattavia hilpeitä renkukuksia. 1700-luvulla kupleteista tuli koomisten oopperoiden ja vau- deville-teatterin ohjelma- numeroita. Kupletin juoni on aina hu- moristinen ja usein pilkallinen”.

Suomeen kupletit ja ni- den nimi kotiutuivat 1800-lu- vulla kiertävien teatteriseuru- eiden mukana Pietarin kautta. 1800-luvun viimeisinä vuosi- kymmeninä kupletteja ryhdyttiin esittämään palokuntien, nuorisoseurojen ja työväenyh- distysten iltamissa. Vuosisadan

”Omaksi ja klubilaisten hyödyksi ja iloksi.”

Timo ja Huilu. Kuva Jari Nieminen.

vaihteessa kuplettilaulajien uu- deksi estradiksi tulivat elokuva- teatterit, joissa kupletteja laulettiin mykkien filmien väliajoilla.

Kuplettilaulajista Kirsti Manninen esitteli hauskein sanankääntein ja Duo Kohtauksen laulunäytein höystettyinä Pasi Jääskeläisen ja hänen Lypsäjän laulunsa vuodelta 1904. Ehkä kuuluisin kaikista oli J. Alfred Tanner, jonka yli sadasta kuple- tista Manninen poimi esiin erit- täin suosittu laulun Mamman lollipopoika. Pohjois-Amerikkaa- kin kiertäneen ja siellä levyt- täneen Hiski Salomaan kuple- teista valikoitui Tiskarin polkka vuodelta 1927.

Toinen maailmansota nosti humoristiset kuplettilaulut jäl- leen suosion huipulle. Viihdy- tuskierueilta saivat uralleen

potkua mm. Tapio Rautavaa- ra ja Reino Helismaa. Heidän kiertueelle pestattiin haitaristiki- si Esa Pakarinen ja niin kup- lettitaivaalle syntyi kaksi uutta hahmoa Severi Suhonen ja Impi Umpilampi.

Uuden sukupolven laulaja- lauluntekijöistä kupletti perin- teitä vaali erityisesti Junnu Vai- nio, jonka noin 2500 kappalees- ta kuultiin elämää ja erotiikkaa tihkuva Matkalla pohjoiseen. Esityksen keskeyttivät lukemat- tomat välitaputukset ja naurun remahdukset. Eipä moista hil- peyttä Klubilla joka ilta kohtaa.

Klubin ravintolan loihtiman herkullisen syysmenun jälkeen päästiin tansseihin. Orkeste- rin aloitettua kapellimestarinsa Paul Jaavamon johdolla illan ensimmäisen valssin, Pohjola-

salin parketti täyttyi nopeasti smokkeihin ja toinen toistaan kauniimpiin iltapukuihin puke- tuneista tanssipareista. Rytmit vaihtuivat tangoksi, sambaksi, foxtrotiksi, rumbaksi ja jiveksi, kunnes valomerkki ennen puol- tayötä päätti illan iki-ihanan Auf Wiedersehen –valssin tun- nelmissa. Illan laulusolisteina yleisön ja vähän orkesterinkin yllättivät klubiveljet Christer Sigmund ja Erkki Kupari saa- den osakseen yleisön raikuvat suosionosoitukset.

Sanavalmiina juontajana lä- pi tilaisuuden, tanssilattiaa kui- tenkaan unohtamatta, toimi Aar- no Cronvall.

*Timo Kivi-Koskinen
Klubin puhallinorkesterin
puheenjohtaja*

Porin Suomalainen Klubi ja Porin Prikaati

Klubilaiset tutustumassa Porin Prikaatiin. Kuvat Jarmo Heinonen.

**Vuosittaiselle "yön yli"-matkalle lähdettiin 18 henkilön vahvuudella Klubin edestä torstai-iltapäivällä. Matkaa taitoimme tällä kertaa linja-autolla, joka toi mukavaa joustavuutta matkustami-
seemme.**

■ ■ Ensimmäisenä kohteenamme oli Porin perinteikäs klubi Porin Eteläranta 10:ssa. Klubilla saimme kattavan kuvauksen Porin Suomalaisen Klubin yli 70 vuotta pitkältä taipaleelta, sekä historiallista taustaa klubin syntyvaiheista tähän päivään. Porin Suomalainen Klubi

bi sai alkunsa Porin Svenska Klubbenin tiloissa 2.1.1941. Varsinainen toiminta aloitettiin ensin Porin Virkamieskerho ry:n nimisenä yhdistyksenä. Varsin nopeasti Suomalainen Klubi sai myös mahdollisuuden kotiutua jo 1880-luvulla perustetun Svenska Klubbenin yhteyteen. Saamamme informaation pohjalta ymmärsimme yhteistyön olleen pääsääntöisesti erinomaista. Porin Suomalaisen Klubin jäsenmäärä on nykyisin n. 700. Nautimme FazerFoodin isännöimässä klubiravintolassa erinomaisen päivällisen. Klubil-

la isäntinämme toimivat Teijo Virtanen ja Jyrki Paavola.

Hotelli Scandicissa hyvin nukutun yön ja tuhdin aamupalan jälkeen otimme kello 9.30 suunnaksemme Säkylän. Mistähän mahtoi johtua, että jo noin puolen tunnin ajon jälkeen, alkoi linja-autossa kuulua toiveita pienestä ylimääräisestä suolahiukopalaista. Suolatasapaino horjumassa? No ehkäpä monet matkalaisista kuitenkin vain muistivat, että tulemme ohittamaan legendaarisen Nakikilan nahkiaissavustamon. Eli ylimääräinen pysähdys ja naut-

**"Porin Suomalainen Klubi
sai alkunsa Porin Svenska Klubbenin tiloissa."**

Toiminnanjohtaja Raimo Ilveskero esittelemässä isännille Helsingin Suomalaisen Klubin toimintaa.

timaan juuri savustusuunissa kypsyneistä klassikoista.

Porin Prikaatiin saavuimme mainiosti juuri lounasaikaan kello 12. Monipuolisen varuskuntalounaan jälkeen siirryimme itse matkan pääteemaan. Porin Prikaatin esikunnan operatiivisen osaston päällikkö, everstituutnantti Tero Minkkinen piti meille esitelmän prikaatista, sen keskeisistä tehtävistä ja puolustusvoimauudistuksen mukanaan tuomista muutoksista. Merkittäviä rakenteellisia muutoksia ovat tuoneet muun muassa suojelualan erikoisosaamisen siir-

tyminen Keuruulta Säkylään ja Tykistöprikaatin yhdistäminen Porin Prikaatiin.

Seuraavaksi majuri Markku Niemi alusti vahvalla kokemuksellaan meille Kriisinhallintakeskuksen toiminnasta ja koulutuksesta. Tämän jälkeen siirryimme tutustumaan heidän käytössään olevaan kuljetuskalustoon sekä ase- ja henkilökohtaisiin suojavarustuksiin. Uskon ryhmämme saaneen vakuuttavan kuvan siitä, että Porin Prikaati ja Kriisinhallintakeskus ovat valmiita nykyisiin ja tuleviin muutoksiin sekä osaltaan

varmistamaan puolustusvoimillemme asetettuja vaativia tehtäviä.

Päätöskahvit ja munkit sotilaskodissa ja olimme valmiita kotimatkalle. Tarkoituksenamme oli pysähtyä paluumatkalla pienelle välipalalle jossain, mutta jostain syystä tarvetta ruokailuun ei enää tuntunut olevan.

Juha Salin

Suomen kohtalonhetket

Eversti evp Matti Koskimaa on oikea mies kertomaan sodanajan kohtalonhetkistä, jotka huipentuivat Kannaksen torjuntataisteluihin kesällä 1944 ja vielä viimeisiin taisteluihin Ilomantsin lolkolla elokuussa, jossa kenraalimajuri Erkki Raappanan johtamat suomalaisjoukot tuhosivat etenevät puna-armeijan divisioonat. Koskimaa on nimittäin itse syntynyt lhantalassa, jossa ehti aloittaa kansakoulun ennen talvisotaa ja evakkomatkaa.

■ ■ Koskimaa on kirjoittanut peräti yli 20 vuoden ajan pääteostaan ”Suomen kohtalon ratkaisut, Talvisota ja jatkosota 1939-1944”. Yli 500-sivuinen teos ilmestyi joulukuussa 2013. Kirja on kunnianosoitus suomalaiselle taistelutahdolle ja aivan erityisesti kenttätykistölle ja sen miehille, jotka tekivät suomalaisesta tykistöstä lajissaan ehkä maailman tehokkaimman ja tarkimman. Myös teoksen kartat ovat erinomaiset, mitä ei tarvitse ihmetellä, sillä kirjoittaja on alansa huippuasiantuntija.

Tykistön rooli oli ratkaiseva mm. Tienhaarassa kesällä 1944, jolloin hyökkäävä puna-armeija pysäytettiin tälle niemelle. JR 61 ehti viime hetkellä paikalle. ”Taistelu onnistui erinomaisesti, vaikka ei ollut aikaa valmistautua. Ilman tätä voittoa venäläisillä olisi ollut lähes vapaa linja Haminaan, Kotkaan ja Helsinkiin,” sanoi Koskimaa Klubilla tiistaina 13. tammikuuta. Salin-

Kirjan kirjoittaja, eversti evp. Matti Koskimaa. Kuva Kalevi Suortti.

Hyökkäävä puna-armeija pysäytettiin Tienhaarassa kesällä 1944. Ilman tätä voittoa venäläisillä olisi ollut lähes vapaa linja Haminaan, Kotkaan ja Helsinkiin.

täyteinen yleisö kuunteli hiljaa vanhan everstin mietteitä.

Sodan kohtalonhetkiä olivat Klubilla pohtimassa Heikki Hultin asiantuntevalla puhejohtolla ministeri Paavo Rantanen, joka itsekin on kirjoittanut sodan vuosista, Koskimaa itse sekä majuri, sotatieteiden tohtori Marko Palokangas. Illasta muodostuikin sodan tapahtumien kertauskurssi ja erityisesti keskityttiin yksittäisten taistelujen sijasta kokonaiskuvaan, sodan poliittisiin ratkaisuihin.

Seppo Hovi johdatti meidät hienosti illan tunnelmaan sodanajan pianokappaleillaan.

Talvisotaaan johtaneet tapahtumat ohitettiin nopeasti muistuttamalla, että keskeiset ministerit Eljas Erkko, Väinö Tanner ja Juho Niukkanen eivät uskoneet sotaan. Se kuitenkin alkoi puna-armeijan hyökkäyksellä 30. marraskuuta 1939. Kuva yksittäisestä selkkauksesta muuttui, kun muutaman päivän kuluessa osoittautui, että Suomi pystyi menestymään taisteluissa ja siitä seurasi kansainvälinen kiinnostus, muistutti Paavo Rantanen.

Suomi pystyi menestymään taisteluissa ja siitä seurasi kansainvälinen kiinnostus.

Hult puolestaan arvioi päämajan tiedustelun epäonnistuneen täysin, sillä oletus oli, että sodan syttyessä hyökkäys tulee Kannakselta. ”Divisioonaa tuli kaikkialta. Tolvajärvi oli ensimmäinen voitto ja sen jälkeen Raateentien taisteluissa tuli jälleen loistava voitto Suomussalmella. Tammikuussa Kannaksella torjunta onnistui ja Stalin luopui O.W. Kuusisen Terijoen hallituksesta,” Hult sanoi.

Rantanen muistutti länsimainen aputarjouksen tulleen julkisuuteen ja se alkoi vaikuttaa venäläisten politiikkaan. Asiantuntijamme olivat keskustelussa

Kirja-illan keskustelijat: ministeri Paavo Rantanen (vas.), eversti evp. Heikki Hult (illan isäntä), eversti evp. Matti Koskimaa ja sotatieteen tohtori, majuri Marko Palokangas. Kuva Kalevi Suortti.

Ministeri Paavo Rantanen. Kuva Kalevi Suortti.

sitä mieltä, ettei avun tarkoitus ollut ehtiäkään Suomeen vaan liittoutuneiden tarkoitus oli varmistaa se, etteivät Ruotsin malmivarat jääneet natsi-Saksan sotakoneen käyttöön.

Hultin mielestä olisi ollut aivan turhaa spekuloida rauhalla, sillä Leningradin sotilaspiirillä oli käytössään sodan lopulla 60 divisioonaa. Sotaa ei olisi ollut mahdollista jatkaa, Hult sanoi.

Suomen kohtalontie jatkui Moskovan rauhanteon jälkeen. Saksan mahtiasema vahvistui, kun se oli länsirintamalla voittoa ja miehitti myös Tanskan ja Norjan. Suomi oli saarroksissa ainoana henkireikänään Petsamo.

Poliittinen tilanne alkoi muuttua, kun ulkoministeri Vjatsheslav Molotov marraskuussa sai Berliinissä kuulla,

ettei Saksa hyväksy Stalinin ai-keita tehdä tilit selväksi Suomen kanssa.

Rantasen mukaan yksi askel umpiosta oli jo ennen Berliini tapahtumia suostuminen saksalaisten kauttakulkuun. Helmikuussa 1941 Suomi valitsi Saksan kortin. Pohjois-Suomessa joukot alistettiin kesällä 1941 Saksan armeijalle. Hultin mukaan Saksan hyökätessä Neuvostoliittoon 22. kesäkuuta 1941 Suomi oli teoriassa mukana.

Historian harrastaja voi esittää tässä kohden kriittisiä arvioita siitä, kuinka syvälle Suomi oli sitoutunut kevään ja alkukesän aikana Saksan sodan päämääriin idässä. Eihän Adolf Hitler väärässä ollut, kun hän sodan puhjettua sanoi saksalaisten joukkojen taistelevan suomalaisten liittolaisten kanssa Neuvostoliittoa vastaan.

Suomen alkumenestys sodassa oli hyvä ja Suomi ulotti joukkonsa aina Petroskoihin ja Karhumäkeen asti. Englanti julisti Stalinin painostaessa sodan Suomelle itsenäisyyspäivänä 1941, mutta sodanjulistus jäi -onneksi - vaille käytännön merkitystä. Se oli enemmän symbolinen ele. Matti Koskimaa huomautti, että vielä nytkin väitellään, oliko järkeä viedä rintama niin kauas. Koskimaan mielestä päätös oli oikea, sillä myöhemmin asem sodan jälkeen peräännyttäessä oli tilaa viivyttää rintaman liikettä.

Keskustelussa ei päästy ai-

van tarkkaan ajankohtaan siitä, milloin Suomessa tajuttiin, että Saksa tulee häviämään sodan, mutta viimeistään Stalingradin tappion jälkeen talvella 1943 tämä ymmärrettiin ja se johti politiikan tarkistuksiin. Esimerkiksi Max Jakobson kertoo kirjassaan ”Väkivallan vuosisata” veljestään, joka ilmoittautui keväällä 1942 päämajan tiedusteluun ja siellä muuan upseeri sanoi, että kyllä kai luutnantti ymmärtää, että häviämme tämän sodan.

Suomen todelliset pyrki- mykset rauhaan alkoivat vuoden 1943 puolella. Ensin Edwin Linkomiehen hallitus korvasi J.W. Ragnellin hallituksen maaliskuussa 1943 ja kevään tunnustelujen epäonnistuttua loppusyksystä alkoi dialogi Neuvostoliiton kanssa. J.K. Paasikivi matkusti helmikuussa 1944 Tukholmaan tapaamaan Neuvostoliiton suurlähettilästä Aleksandra Kollontaita. Neuvostoliiton vaatimuksiin ei kuitenkaan suostuttu.

Kannaksen suurhyökkäys alkoi 9. kesäkuuta 1944. Suomalaisien edessä oli massiivinen ylivoima ja perääntyminen. Ratkaiseva Talin-Ihantalan taistelu alkoi 20. kesäkuuta ja päättyi 4. heinäkuuta. Hult kiteytti, että Viipurin menetys vaikutti kansan moraaliin, mutta Tienhaara oli lopulta ratkaiseva juttu.

Saksasta saatiin pyydettyä apua, kun presidentti Risto Rytillä allekirjoitti kuuluisan uskollisuuskirjeensä. Se auttoi suoma-

laiset taas voiton makuun ja saksalaiset myös pysäyttivät ranta- viivalle puna-armeijan yritykset ylittää Viipurinlahti.

Hultin mielestä yksi asia torjunnan onnistumisessa oli se,

Liittoutuneiden tarjoaman avun tarkoituksena oli varmistaa, etteivät Ruotsin malmivarat jääneet natsi-Saksan sotakoneen käyttöön.

että venäläiset hyökkäsivät vuoron perään eri kannaksilta, mikä pelasti Suomen. Hult muistutti, että taistelujen päättyessä syyskuussa 1944 Suomen armeija oli vahvimmillaan ja torjuntavoimat mahdollistivat rauhankeskustelut. Rantanen huomautti, että Suomen rauhanoppositio jäi hallituksen suhteen kakkoseksi. Urho Kekkosen puuhasi hallituksen kaatamista, mutta Kollontai ei edes ottanut rauhanoppositiota vastaan.

Palokangas, joka jäi turhaan keskustelussa statistin osaan, tiivistä, että yksittäinen taistelu ei ole koskaan ratkaiseva vaan kokonaisuus, jota keskustelun kuluessa valotettiin monelta puolelta.

Koskimaa päätti keskustelun sanomalla, että suomalaiset osasivat suojata sivustansa taitavasti. Ihantalan voitto olisi menetetty, jos venäläiset olisivat päässeet Viipurinlahden ylitse, Koskimaa tiivistä keskustelun päätteeksi hyvin sodanaikaisen johdon kokeman tuskan kansakunnan kohtalonhetkinä.

Keskustelu ei tuonut esille historiallisia uutuuksia. Vaikea niitä olisi löytääkään. Siksi tutkittu Suomen sodanaikainen historia alkaa olla. Historian kipukohtia ehkä hieman välteltiin, mutta kohtalonhetkien hyvästä kertauskurssista keskustelu kävi. Kiinnostusta riitti, sillä väki istui kuin naulattuna paikoillaan koko ajan.

Janne Virkkunen

Sosiaali- ja terveysministeri Laura Rätty Klubin ministerilounaalla

Ministeri Laura Rätty esittelemässä sote-hanketta. Kuva Veikko Hannula

Lounaan isäntä Olli Alho esitteli vieraamme sosiaali- ja terveysministeri Laura Rädyn, jonka puheenvuoron aiheena oli eräs tämän ajan kiinnostavimmasta uudistuksista, eli Sote. Seuraavassa nostetaan esille joitakin hänen ministerilounaalla 20.1.2015 korostamia asioita.

■ ■ Ministeri Rädyn mukaan isien roolia perheiden hoitovastuussa tulisi kasvattaa, jotta naisten urakehitys ja sitä kautta myös eläkkeiden kertyminen ei kärsisi. Nykyisin 94 prosenttia kotihoidon tuen käyttäjistä on äitejä.

Omasta urakehityksestään ministeri toi esille, että Sote-uudistuksen valmistelu oli iso osa hänen työstään jo hänen toimiessaan Helsingin apulaiskaupunginjohtajana. Ministerin tehtäväänsä siirtymisestäään hän viittasi ministeri Jan Vapaavuoren

lausumaan, minkä mukaan siinä on vain yksi hyvä päivä, se, jolloin on tullut nimitetyksi.

Ministeri Rätty viittasi mediassakin käytyyn laajaan keskusteluun, minkä mukaan Soten kun vain viivästyy eikä valmistu tule. Tosiasiassa kyse on kuitenkin hyvin merkittävästä kokonaisuudesta, valtavan suuresta poliittisesta kysymyksestä, jossa on ratkaistava sellaiset kysymykset kuten yksityinen ja julkinen, kuka maksaa, miten alan työntekijöiden asema järjestetään. Poliittisempaa kysymystä ei ole kuin sosiaali- ja terveysasioiden järjestäminen. Ne koskevat lähes jokaista suomalaista.

Kun Jouni Backmanin ja Petteri Orpon työryhmän ehdotus Sotesta oli kaatunut perustuslaillisiin ongelmiin, puolueet, myös oppositiossa olevat, päättivät keväällä 2013 viidestä Sote-alueesta. Kaikki eivät

luonnollisesti olleet tyytyväisiä, mutta kaikilla oli yhteinen visio päämäärästä. Keskeisiä ratkaistavia ongelmia Soten eteenpäin viemisessä ovat:

Yksityisen ja julkisen rajapinta. Suomessa vallitseva järjestelmä on nykyisin hyvin julkispohjainen verrattuna esimerkiksi maihin, joissa on perhelääkärimalli taikka yksityisiä sairausvakuutuskassoja, mikä ajattelu on Suomessa vierasta.

Tuottamisen ja järjestämisen välinen ongelma, kun ne on tarkoitettu erottaa toisistaan. Suomessa kunta on ollut järjestämisvastuussa ja usein se on myös tuottanut palvelut. Esimerkiksi Helsingissä kunnan tuottamien palvelujen osuus on ollut 70 prosenttia.

Tällä kohtaa ministeri Rätty toi esille oman kantansa, minkä mukaan tuottajana olisi voinut olla hyvin erilaisia toimijoita. Se ei kuitenkaan ollut poliitti-

sesti mahdollista. Lakiin tulikin mukaan erityinen tuottamisvastuukäsite.

Kuntien itsehallintokysymys. Sosiaali- ja terveyspalveluiden osalta tehtiin poikkeus nykyisestä hallintojärjestelmästä, kun sovittiin viidestä Sote-alueesta. Sellaisia alueita ei siis vielä ole, vaan ne on luotava. Kyse on valtavan suuresta suomalaisen hallintojärjestelmän remontista. – Jokaisessa puolueessa on sisällä ”kuntapuolue” ja monia ihmetyttää, että kuntien varoilla toimitaan, mutta kunnat eivät kuitenkaan voi itse olla palveluita tuottamassa.

Sote-alueet tulevat olemaan palvelujen järjestämisvastuussa. Ne eivät siis itse tuota palveluja. Sellaista poliittista yksimielisyyttä ei ole eikä ole tulossa, että eri tuottajatahot kilpailisivat keskenään. Oli siis luotava uusi järjestelmä. Toinen ongelma on kunnallinen itsehallinto. Sote-alueella tuottamisvastuussa on kuntayhtymä. Se vastaa siitä, että palvelut tuotetaan jollain tavalla. Yksityinen ja julkinen palvelujen tuottaja eivät kuitenkaan ole tasavertaisia vaan yksityinen on julkiselle alisteinen. Tässä samassa yhteydessä kuntien asema muuttuu ratkaisevasti, kun kunnissa ei siis jatkossa tule olemaan palveluiden tuottamisesta vastuussa olevia henkilöitä. Esimerkiksi Helsingissä 20 000 ihmistä eivät enää olisi kaupungin palveluksessa olevina palveluita tuottamassa.

Kustannusten kasvun hillitseminen on merkittävä syy siihen, miksi järjestelmää oli uudistettava. Arvioiden mukaan 15 - 20 prosenttia suomalaisista aiheuttaa 80 prosenttia kustan-

johtuen ei ole niin paljoa vaikeita tapauksia, että henkilökunta saisi niistä riittävästi kokemusta näiden hoidosta. Tämän vuoksi tuottamisvastuussa olevia kuntayhtymiä onkin vain 19.

Asian käsittelyssä esille tulleet perustuslailliset ongelmat liittyvät uudistettavaan hallintojärjestelmään, ei sosiaali- ja terveyspalveluihin sinänsä. Asiasta odotetaan perustuslakivaliokunnan päätöstä.

Ministerin mukaan järjestelmän rahoituksen kannalta olisi tärkeää, että ihminen saisi itse valita palveluntuottajan. Julkisen hallinnon olisi määriteltävä, mitä palveluja tulisi olla, mutta jokaisen pitäisi saada itse valita, mistä hän palvelunsa hankkii. Suomen järjestelmä on nyt kaikkea muuta kuin oikeudenmukainen, kun työterveys- ja vakuutusjärjestelmät eriarvoistavat. Tasapuolisuus ja tasa-arvo edellyttäisivät ”raha seuraa palvelua”-järjestelmää.

Lopputoteamuksena ministeri Lauri Rätty lausui vielä, että hyvinvointiyhteiskunnan säilyminen edellyttää, että sosiaali- ja terveyspalvelujärjestelmä maassamme uudistetaan.

Käydyn keskustelun aikana ministeri Rätty painotti vielä, että hallitus ja hänen edustamansa Kokoomuspuolue ovat hyvin sitoutuneita viemään hankkeen päätökseen.

Elias Iiro

Poliittisempaa kysymystä ei ole kuin sosiaali- ja terveysasioiden järjestäminen. Ne koskevat lähes jokaista suomalaista.

nuksista. On yhtäältä eri ongelmaisia ihmisiä ja toisaalta potilaita, joille sattuu kallishoitaisia sairauksia tai onnettomuuksia. Kustannusten tasapainottaminen on tehtävä näistä lähtökohdista. Esimerkkinä on tuhannen asukkaan kunta ja jopa vain yksi vaikea ja kallis hoitotapaus. Haasteita harvaan asutussa maassa syntyy myös siitä, kun vähäisemmästä väestöpohjasta

Suomen tulevaisuuden haasteet

Pörssin silmin katsottuna puhtaiden high-tech yritysten lista Suomessa on lyhyt. Vahvuus löytyy perinteisistä investointitavarayrityksistä.

Suomen suurimman yksityisen sijoittajan, Työeläkeyhtiö Varman toimitusjohtaja Risto Murto osoittautui Klubin talouspoliittisessa illassa 27.1. paitsi alansa syvästi hallitsevaksi asiantuntijaksi, myös laaja-alaiseksi yhteiskunnalliseksi pohtijaksi.

■ ■ Taustan kauppatieteiden tohtori Murron tavalle tarkastella maailmaa antaa hänen työuransa Etlassa, Suomen Pankissa, Carnegieissa, Opstockissa ja Varmassa, yhdistettynä jatkuvaan historian harrastukseen.

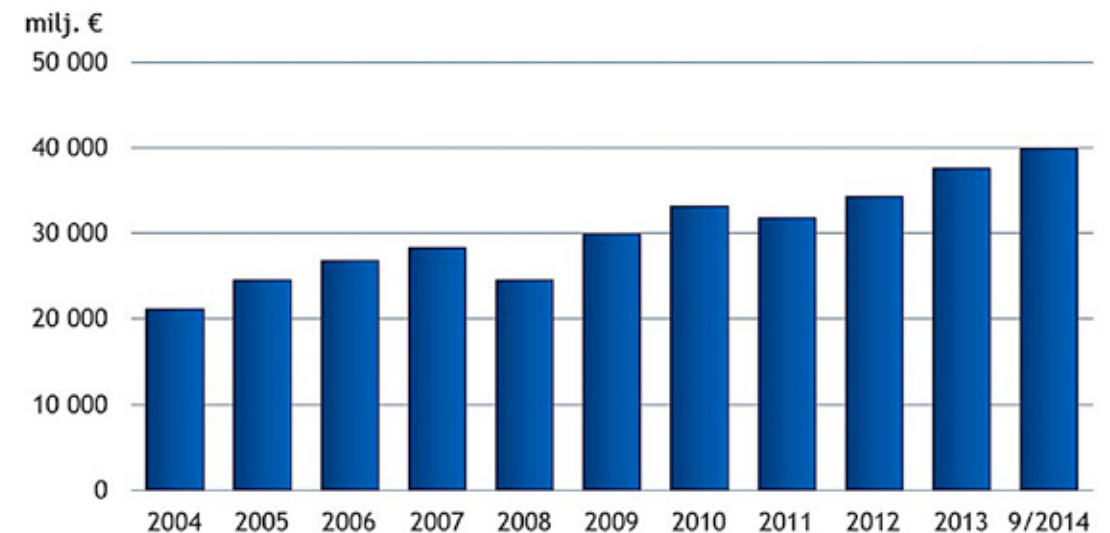
Työeläkesijoituksiin ja varoihin liittyvien keskeisten faktatietojen läpikäynti päättyi johtopäätökseen, että eläkevarat ovat kasvaneet sekä absoluut-

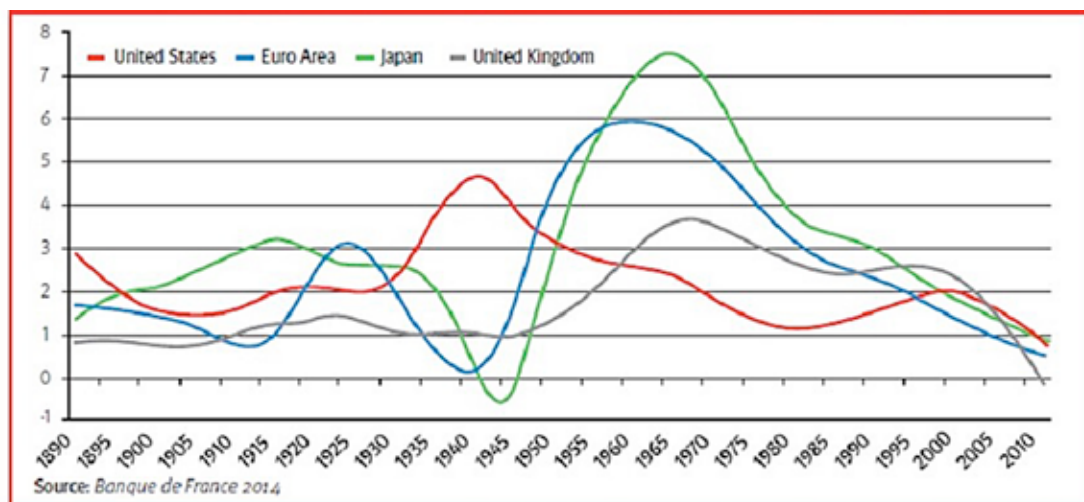
Vieraana toimitusjohtaja Risto Murto. Kuva Jarmo Heinonen

tisesti että suhteellisesti erittäin hyvin (v.2013 BKT:sta 83,8 %). Varman vakavaraisuuspääoma ja sijoitusvarallisuus (kuva 2) ovat ennätystasolla ja eläkeuudistus parantaa edelleen riskinkantokykyä.

Hyvien uutisten ohella esitelmän ja sen jälkeen käydyn keskustelun kokonaisuus painottui kuitenkin Suomen ja EU:n tilanteen surkeuteen. Maailman teollisuusmaiden työn tuottavuuden kasvu on hidastunut jo pitkään ja on nyt yhden prosentin tasolla. Meillä talouspoliittinen koordinointi on mennyt pieleen, Suomen tuottavuuden kasvu on sen taloushistorian aikana ensimmäisen kerran miinusmerkkinen. Kun tähän yhdistetään Venäjän täysin arvaamaton tila, voimat joudutaan keskittämään tappioiden minimointiin. Maanosamme tasolla ei enää synny sellaisia suhdannepoliittisia päätöksiä, joilla olisi todellista merkitystä.

Työeläkeyhtiö Varman sijoitukset 2004 - 9/2014

Suomen heikko tuottavuuskehitys v. 1970 jälkeen ei jää ainoaksi teollistuneessa maailmassa.

Valtionkapitalismi jyllää

”Sijoitusrintamalla valtiokapitalismilla on Euroopassa markkinatalouden toimivuuden kannalta liian suuri rooli. Tuorein esimerkki on Jean-Claude Junckerin ajama 315 mrd euron rahasto. Tässä päädytään siihen, että EU-tasolla päätehtään Suomen isommista investointikohteista. Saksalainen ja ranskalainen byrokraatia hoitaa päätösvallan itselleen,” arvioi Murto.

Suomi kaipaa kipeästi uusi keskisuuria yrityksiä. Varman yritysasiakkaista peräti 85 % on yhden hengen yrityksiä. Varman 40 miljardin euron sijoitussalkussa suurin pörssisijoitus on Sampo, mutta valtion rahoitukseen yhtiömme osallistuu vain 400 miljoonalla eurolla.

Mallia Atlantin takaa

Amerikkalaiset rahoitusmarkkinat ovat vuosikymmeniä meitä edellä, sijoittajat ovat valmiita riskinottoon täysin eri tavalla kuin Euroopassa. Komein esimerkki kasvusta sinapinsiemenestä suuryritykseksi on Apple, maailman kannattavin yritys. Yksityistä riskipääomaa oikein hoitaen, yritys on kasvanut alallaan muutamassa vuosikymmenessä maailman suurimmaksi ja kannattavimmaksi yritykseksi.

Pörssin silmin katsottuna puhtaiden high-tech yritysten lista Suomessa on lyhyt. Vahvuus löytyy perinteisistä investointitavarayrityksistä. Wärtsilän ja Koneet ovat hienoja yhtiöitä, joiden taustalla on vuosikymmenten työ. Näissä yhtiöissä myös johto on osaavaa ja kansainvälistä.

Suomessa osaaminen kapea-alaista

Suomalainen liikkeenjohdon kokemus rajautuu usein liian kapeille sektoreille. Kun Ruotsissa vasta valmistunut ekonomi voi hakeutua globaalille uralle Ikeaan, H&M:ään tai vastaaviin, Suomessa tämän tyyppiset yritykset puuttuvat.

Murto kehuu ruotsalaisia ”meidän parhaina kavereinamme” ja erityisesti heidän tapansa yhdistää toiminnassaan kovoa ja pehmoa. Keskustelevan johtamistavan alle kätkeytyy tiukka, pragmaattinen tapa toimia sekä politiikassa että yritystoiminnassa. He hallitsevat liiketoimintakokonaisuuden. Tätä tukee, kuten Saksakin, ay-liikkeen mukanaolo yritysten hallinnossa. Tällä tavoin työntekijät on integroitu

Meillä talouspoliittinen koordinointi on mennyt pieleen, Suomen tuottavuuden kasvu on sen taloushistorian aikana ensimmäisen kerran miinusmerkkinen.

mukaan yritysten liiketoimintaan.

Mitä ovat markkinavoimat, kysyttiin Murrolta. ”Sijoittajan näkökulmasta hyvin hajautunut joukko”, hän vastasi. Eläkevarat ovat suurimmalta osin heterogeenisen joukon hoidossa anglosaksisissa maissa, jolloin alan kieleksi muodostuu englanti. Joskus nämä operaattorit ovat säälimättömän kovia, joskus toimiala työskentelee yhdessä. Olennaista on, että pitkällä tähtäyksellä tyhmit karstiutuvat joukosta pois.” totesi Murto. Hän arvioi, että nyt kun säännöstelyä pankki ja vakuutusaloilla yhtenäistetään, näkyvissä on rahoitusmassojen liikkuminen yhteiseen suuntaan.

Eläkeyhtiöiden rooli kehityksessä

Pitäisikö eläkeyhtiöiden osallistua itse yhteiskunnan ja yritysmaailman rakenteiden uudistamiseen ja kehityksen ohjaamiseen? ”Lähtökohtana on usko markkinatalouteen, johon osallistumalla sijoittajat hakevat omat mahdollisuutensa. Poliitiikka on tullut EU:ssa agendalle ja Suomessakin se on nousussa. Meidän on seurattava kehitystä kuten esimerkiksi Aasian maiden kansallisia tavoitteita. Kiinalaisten panostuskohteet maailmalla kertovat, mitkä toimialat menevät sijoittajan kannalta jatkossa heikosti” paljasti esitelmöitsijä.

Miten tästä eteenpäin?

Toimitusjohtaja Risto Murrolta pyydettiin myös kolmen tärkeimmän asian listaa, jolla Suomi pääsee takaisin kasvu-uralle. Ne ovat hänen mukaansa

Ruotsalaisten keskustelevan johtamistavan alle kätkeytyy tiukka, pragmaattinen tapa toimia sekä politiikassa että yritystoiminnassa.

1. Sote-uudistus, projekti, jolla hoidettaisiin julkisen sektorin tehokkuus ja verorasituksen leikkaus, tuottavuuden nousu jne. Valitettavasti se ei näytä menevän läpi.

2. Joustavuutta palkanmuodotukseen. Jos sitä ei hoideta itse, markkinatalous tekee sen.

3. Yhteiskunnan infran rakentaminen puolustus- ja sote - menojen kylkeen siten, että isot asiat ratkotaan yli vaalikausien menevillä ohjelmilla.

Euroopassa avainasemassa on nyt rakennepoliittikan uudistaminen, jonka vaikutukset lyhyellä tähtäimellä ovat negatiivisia. Päätökset vaativat määrätietoisuutta ja vahvaa johtamista. Tarve uudistumiseen on sekä EU:ssa kokonaisuutena ja erityisesti Suomessa.

Ennenkin on selvitty

Risto Murto päätti esityksensä tulevaisuuden uskoa vahvistavalla valokuvalla. Se on otettu sotien jälkeisinä vuosina hänen kotikylänsä Kuusamon läpi kulkevalta tieltä. Pari autoa ja polkupyöräilijä raitilla, jonka varrella seisovat sodassa maan tasalle poltettujen talojen tilalle rakennetut, vielä keskeneräiset rakennukset.

Murto osoitti tulevaisuuden uskonsa tilastolla, jossa Suomi on Norjan ohella maa, joka on nostanut 110 vuoden aikana kansantuotteen (GDP:n) ja hyvinvointinsa OECD-maiden huipulle. Itse toteaisiin vanhaa pohjalaista sanontaa lainaten, että tilanne voi olla toivoton, mutta ei mahdoton hoidettavaksi.

Ari Valjakka

Suomalainen kirjoituskilpailu 2014 - Tulevaisuus on meidän

Kuvassa Pekka Rapila (vas.), Maija Pajula, Olli Väisänen, Eero Heinäluoma, Tommi Paavilainen, Lauri Säaskilahti, Mikael Kähkönen ja Panu Rajala. Kuva Elias Iirola.

Suomalaisen kirjoituskilpailun 2014 teema oli "Suomen ja suomalaisten tulevaisuus - nuorten näkökulma". Se kartoitti maamme lukiolaisten, tulevien päättäjien, näkemyksiä, odotuksia ja pelkoja nähtävissä olevasta tulevaisuudesta. Kilpailuun osallistui noin 400 opiskelijaa, mikä osoittaa nuorisomme olevan kiinnostuneita maailmantilanteesta ja kaikesta tämänhetkisestä epävarmuudesta huolimatta olevan luottavaisia sen tulevaan kehittämiseen.

■ Opettajat saivat lähettää loppuarvosteluun kolme parhaaksi arvioimaansa kirjoitusta. Lopputarkasteluun saatiin 104 kirjoitusta 41 koulusta eri puolilta Suomea. Osanotto siis lähes kaksinkertaistui edelliseen vuoteen verrattuna.

Kilpailua arvostetaan

Seitsemäs kilpailu vahvisti käsitystä siitä, että kilpailu on muodostunut osaksi monen lukion syyskauden ohjelmaa. Kilpailun arvostukseen vaikuttaa luonnollisesti se, että Opetus-

hallitus, Äidinkielen opettajain liitto sekä Historian ja yhteiskuntaopin opettajain liitto ovat alusta saakka olleet mukana kilpailun suunnittelussa ja kehittämisessä. Suomen Kuvalehti ja Kustannusosakeyhtiö Otava tukivat jälleen kilpailua lehti- ja kirjapalkinnoin. Helsingin Suomalaisen Klubin säätiö osallistui Mikko Pohtolan muistorahaston kautta voittajien palkitsemiseen.

Kilpailun suosituimmaksi muodostuneesta aiheesta kirjoitettiin myös kilpailun voit-

tajatyö. Aiheessa kilpailija sai valita jonkin ilmiön, esineen tai asian, jonka tulevaisuutta hänen tuli pohtia esseessään. Arvosteluraati saikin lukea perusteellisia nuorten näkemyksiä muun muassa syrjäytyneen nuoren, politiikan, ihmisen, älykkyyden, demokratian, lääketieteen, uskonnon, avioliiton, kirjan, suomen kielen, yhteiskunnallisen vaikuttamisen, hyvinvoinnin jne tulevaisuudesta. Voittajahan pohdiskeli esseessään suomalaisuuden tulevaisuutta.

Palkitsemistilaisuus Kalevalan päivän aattona

Kilpailun suojelija, eduskunnan puhemies Eero Heinäluoma ja koki Kalevalan päivän aattona

palkinnot filosofian tohtori Panu Rajalan johtaman palkitsemislautakunnan parhaiksi katsomille kirjoittajille.

Seitsemännessä Suomalaisessa kirjoituskilpailussa palkittiin seuraavat kirjoittajat: 1) Tommi Paavilainen, Viikin normaalikoulu, 2) Lauri Säaskilahti, Oulun Lyseon lukio ja 3) Mikael Kähkönen, Lahden yhteiskoulun lukio.

Lisäksi päätettiin antaa seuraavat kolme kunniamainintaa: Olli Väisänen, Ounasvaaran lukio, Maiju Pajula, Punkalaitumen lukio ja Tapio Haaga, Lahden yhteiskoulun lukio.

Voittajatyö sanonnoista

Tämän kertainen kilpailu oli erittäin tasainen ja arvostelijoiden mukaan oli jopa vaikeaa asettaa kirjoituksia paremmuusjärjestykseen. Palkitsemislautakunnan mukaan Tommi Paavilaisen työ

"Onko suomalaisuudella tulevaisuutta" erottui kuitenkin joukosta. Kirjoitus pohtii suomalaisuuden olemusta ja tulevaisuutta tuttujen sanontojen avulla. Arvostelijoiden mukaan "toisin kuin perinteessä on tapana, kirjoittaja suhtautuu sanontojen totuuksiin kriittisesti ja kääntää ne alkuperäistä tarkoitustaan vastaan. Näin esimerkiksi Kell' onni on, se onnen kätkeköön, muuttuu muo-

Suomalaisen kirjoituskilpailun voittaja Tommi Paavilainen. Kuva Elias Iirola.

"Kirjoituskilpailun osanotto lähes kaksinkertaistui edelliseen vuoteen verrattuna."

toon Kell' toivo on, se toivon näyttäköön. Tällä menetelmällä kirjoittaja valaa uskoa suomalaisuuteen. Ahtaat arvot ovat muutettavissa, sinivalkoiseen muottiin mahtuvat uudetkin ideat. Nykyiseen taloudelliseen ahdinkoon kirjoitus tarjoaa rohkaisuksi sanonnan: Paistaa se päivä risukasaankin".

Kahdeksas kilpailu työn alla

Päätöspuheenvuorossa todettiin, että kilpailun vakiintumisen koulujen vuosiohjelmiin antaa luottamusta myös sen tulevaisuuteen. Projektiryhmä onkin jo aloittanut kahdeksannen Suomalaisen kirjoituskilpailun valmistelun. Sen teemana tulee olemaan "Kohtaamisia".

Palkitut kirjoitukset ja niiden palkitsemisperusteet ovat luettavissa Suomalaisen kirjoituskilpailun internetsivustolla www.suomalaisuus.fi.

Pekka Rapila

Maitorasva, vihollisesta ystäväksi

Yllä olevalla otsikolla professori Kari Salminen esitelmöi tieteen illassa Klubilla 12.2.2015 Salminen on aiemmin toiminut mm. Helsingin Yliopiston dosenttina ja Valion tutkimusjohtajana. Hän on aktiivisesti osallistunut ravintorasvojen ympärillä käytyyn julkiseen keskusteluun vuosikymmenien ajan.

■ ■ Tällä kertaa opponenttina oli vuosina 1978-2003 Kansanterveyslaitoksen pääjohtajana toiminut professori Jussi Huttunen.

Salminen aloitti viittaamalla arvostetun Time-lehden kolmessa numerossa, 1950-luvulta, 80-luvulta ja lopuksi vuodelta 2014, esitettyihin artikkeleihin.

Ensimmäisessä numerossa kerrottiin amerikkalaisen tri Ansel Keysin ns. Seitsemän maan tutkimuksesta, jossa hän tilastollisesti osoitti, että eläinrasva, etenkin voi ja maitorasva, ovat syyvät sydän- ja verisuonitauti-kuolleisuuteen. Tätä rasvahypoteesia pidettiin silloin tieteellisenä läpimurtona.

Keys oli kuitenkin valinnut vain seitsemän maata tarkasteluun ja esimerkiksi suuret maitorasvan kulutusmaat Ranska ja Länsi-Saksa oli jätetty pois. Tuollainen valikointi rikkoo tilastollisen tarkastelun perussääntöjä. Näin ollen toinen amerikkalainen tilastotieteilijä Jacob Yerushalmi osoitti heti, sisällyttäen tarkasteluun 22 maata, joista rasvankulutus- ja sydänkuolleisuusluvut olivat saa-

Professori Kari Salminen esitelmöimässä maitorasvan vaikutuksista. Kuva Jarmo Heinonen.

tavilla, ettei Keysin havaitsemaa yhteyttä ollutkaan. Tästä huolimatta Keysin rasvahypoteesi jäi elämään tutkijaenemmistön piirissä, niin myös Suomessa.

1980-luvulla keskeiseen asemaan nousi kolesteroli, joka oli suoraan yhteydessä sydän- ja verisuonitauteihin. Kolesteroli oli kuitenkin vain hypoteesin yksi askel, Suomessa ”mantra” säilyi, eli ongelma-tekijä oli tyydytetty rasva-kolesteroli-sydän-tauti-kuolleisuus.

Vanha hypoteesi horjuu

Hypätään vuoteen 1997, jolloin Harvardin tutkimusryhmä, mukana suomalainen P. Pietinen,

osoitti ettei tyydytetyillä eikä muillakaan rasvoilla ollut yhteyttä sydäntauti-kuolleisuuteen. Poikkeuksena olivat ns. transrasvat, johtuen näiden kovetusprosessista.

Tuon saman ovat 2000-luvulla osoittaneet useat tutkijat, mm. ruotsalainen Vessby ym. ja norjalainen Pedersen ym. menetelmällä, joka on eksaktein mitä ravitsemustutkimuksessa voi olla. Vessby osoitti lisäksi, että mitä enemmän maitorasvaa sitä vähemmän ensi-infarakteja. Tutkija Warensjö E. ym. osoitti saman pätevän aivoinfarktin suhteen.

Yli 60 vuotta Keysin tutki-

muksen jälkeen eli 23.6.2014 Time-lehti sitten kehotti kannessa ”Syö voita”. Lehti viittasi neljään meta-analyysiin, joilla oli todistettu, ettei tyydytetyillä rasvoilla ole yhteyttä verisuonitauteihin. Näin rasvahypoteesi murtui tieteen keinoin mutta mantra jäi elämään.

Mitä tästä kaikesta pitäisi ajatella, mihin uskoa? Joskin esitelmöitsijä toi esiin näinkin voimakkaita osoituksia maitorasvan puolesta, hän totesi lopuksi, että kaikkea kuitenkin kohtuudella ja tasapainoisesti, liiallisuus on harvoin hyvästä.

Vastajan vuoro

Professori Huttunen totesi heti alussa, että opponentti-nimikkeestä huolimatta hän oli enemmän kommentoija ja että hän tarkastelee lähinnä tutkimusmenetelmiä.

Hän aloitti Duodecimin julkaisemalla käyrästäöllä ”Sydän paranee”, jossa havainnollistetaan 35-64-vuotiaiden suomalaisten miesten ja naisten sepelvaltimokuolleisuus vuosina 1951-2008. 100 000 henkeä kohden miesten kuolleisuus oli pudonnut noin 400:sta, käyden vuosina 1960-65 jo yli 500:n, noin 100:aan. Naiset ovat olleet koko ajan ihan eri tasolla, lähtien noin 120:sta ja päättyen alle 20:n. Pudotuksista suuri ansio on annettu ruokavalio- ja rasvasuosituksille.

Käyrästäön suhteen Huttunen toi esiin kaksi tärkeää

”On kuitenkin herännyt kysymys käytetäänkö Suomessa liian paljon kolesteroli-lääkettä.”

huomiota. Ensinnäkin monesta syystä ihmisten elinikä on tunnustavasti kasvanut, eli tutkimuksen ikäraja 64 on leikannut pois huomattavan määrän kuolleisuustapauksia. Sydänsairauksia ja kuolemia on edelleen runsaasti, mutta ne ovat siirtyneet vanhempiin ikäryhmiin. Toinen huomio on se, että sairauden takana on suuri leegio eri tekijöitä, tärkeimmät ehkä tupakointi, ruokavalio, alkoholi, liikunta. Mukaan tulevat myös perintö-tekijät ja infektiot sekä, ehkä vähän yllättäen, ilmansaasteet, erityisesti pienhiukkaset. Tietysti tilastoon vaikuttaa lisäksi huomattavasti parantunut hoito.

Yhdestä asiasta vallitsee yksimielisyys: mikään yksittäinen tekijä ei suojaa eikä ole aihe-

uttajana. Ilmeisesti ollaan vielä kaukana lopullisesta tuloksesta.

Tutkimusstrategioiden ongelmia

Mitä tulee ruokavalion ja sepelvaltimotaudin keskinäiseen riippuvuuteen Huttunen katsoi tutkimusstrategioiden olevan epävarmoja ensiksi siltä osin, miten ruokavalio vaikuttaa taudin vaaratekijöihin, toiseksi seurantatutkimusten osalta ja kolmanneksi satunnaistettujen ehkäisy tutkimusten osalta.

Kun puhutaan hyvästä ja pahasta kolesterolista (HDL ja LDL) hän katsoi myös tutkimusten osoittavan, että maitorasva lisää LDL-kolesterolia ja näin ollen sepelvaltimotaudin riskiä.

Seurantatutkimuksissa ei ole osoitettu johdonmukaista yhteyttä maitorasvan ja sepelvaltimotaudin välillä, ei suuntaan eikä toiseen. Pitkäaikaisissa tutkimuksissa taas on vaikeata sulkea pois muita tekijöitä, syntyy esimerkiksi helposti käänteinen syy-yhteys kun ihmiset muuttavat ravintotapojaan. Satunnaistettujen ehkäisykokeiden ongelma on se, että on vain muutamia hyvin tehtyjä tutkimuksia ja tulokset ovat ristiriitaisia.

Lopuksi professori Huttunen käsitteli kahta ruokavalioita, DASH-ruokavalioita ja ns. Mediterranean-ruokavalioita. DASH:in perusohjeessa on runsaasti täysjyväviljaa, kasviksia, marjoja, hedelmiä, pähkinöitä,

Kansanterveyslaitoksen pääjohtajana toiminut professori Jussi Huttunen. Kuva Jarmo Heinonen.

palkokasveja, siemeniä, vähärasvaisia maitotuotteita ja kalaa, kohtuullisesti siipikarjan lihaa ja vähän punaista lihaa, puhdasta rasvaa ja suolaa. ”Mediterranian” tuo tähän lisäksi oliiviöljyä ja pari lasillista punaviiniä. Varsinkin tuo jälkimmäinen lisäys tuntui miellyttävän kuulijoita, joskin puhuja varoitti, ettei pidä tulkita niin kuin suomalaiset mielellä tekevät, että tuo punaviini tulee kaiken muun alkoholin päälle!

Kolesteroli fraktioituu

Tämän kriittisen esityksen jälkeen puheenvuoro palautui Kari Salmiselle, joka kolesterolikeskustelun suhteen totesi, että itse asiassa kolesterolin jakaminen

vain hyvään ja pahaan ei riitä eikä kerro kaikkea. Esimerkiksi tuo huono LDL-kolesteroli jakautuu useaan fraktioon, joilla on eri vaikutukset. Ruokavalioista on hyvä huomata, että esimerkiksi hedelmät ja vihannokset ovat hyviä, mutta nekään eivät toimi ilman maitorasvaa.

Lopuksi Huttunen vielä totesi että tutkimuksissa ollaan siirtymässä mieluummin ateriakonaisuuksiin kuin yksittäisiin ravintotekijöihin.

Kysymyksiä

Kysyttiin muun muassa laktosi-intoleranssista ja onko tähän syynä esim. maidon pastörointi. ”Pastörointi lienee vaikeasti vältettävissä ja se on monella

tavalla hyödyllistä. Teollisuuden kannalta intoleranssi tietysti on luonut tarpeen kehittää monipuolisen tuotevalikoiman”, vastasi Salminen.

Kysymykseen onko eri rasvoilla eri tapa imeytyä kehoon, oli yksinkertainen vastaus: ei ole. Haluttiin myös tietää monitydyttämättömien rasvojen mahdollisesta edullisesta vaikutuksesta. Seurantatutkimusten perusteelle edullisia vaikutuksia on, mutta tutkimuksiin liittyy menetelmällisiä ongelmia (Huttunen).

Kolesterolilääkitystä liikaa

Ajaututtiin keskusteluun kolesterolilääkityksestä eli statiinista. Huttunen totesi, että sta-

tiinista on varmasti hyötyä, jos on ilmeinen sepelvaltimotautiriski. On kuitenkin herännyt kysymys käytetäänkö Suomessa liian paljon kolesterolilääkettä. Salmisen mukaan Suomessa on statiinihoidossa noin 600 000 ihmistä, mikä on ehdottomasti liikaa. Tästä lääkityshysteriasta voitaneen syyttää megaläkeyhtiöitä – ”money talks”. Statiinien haittavaikutukset ovat esimerkiksi lihaskivut sekä kohonnut diabetes 2:n riski.

Kun on todettu, että vanhan miehen ei tarvitse enää huolestua kolesterolista niin luonnollisesti kysyttiin, mikä sitten on tuo ikäkynnys. Tähän ei kuitenkaan ole numerollista tietoa, koska biologinen ikä ja riski ratkaisevat.

Kysymykseen milloin tie-de vastaa huutoonsa ja käytäntö maitorasvan suhteen ehkä muuttuu, Salminen totesi puheensa asiasta nyt noin 30 vuotta, eikä mikään ole käytännössä olennaisesti muuttunut.

Keskusteltiin lyhyesti myös ns. Pohjois-Karjala-projektista (1972-1997), joka osoitti sepelvaltimotautitapausten vähentyneen siellä kuten muualakin Suomessa. Tutkimuksen tekijöinä olivat rasva, suola ja tupakka.

Ei sittenkään Valio vastaan valtio

Puhujien taustoja ajatellen tämän tekstin lukija saattaa ehkä ajatella, että kukin tutkija puo-

lustaa omaa ”reviiriään”. Paikan päällä keskustelu kuitenkin mieluummin heijasti sitä, mikä illan isäntä Risto Ihamuotila totesi jo alustuspuheenvuorossaan, eli että tie-de elää ja korjaa itse itseään, emmekä yleensä ole ihan perillä tai lopullisessa tuudessa. Tietoa tulee lisää, tutkimusmenetelmät kehittyvät ja hyvä näin. Tutkijoita tarvitaan ja

uutta tietoa halutaan. Itse asiassa olisi myös yleisön tai kuluttajan kannalta varsin tylsää, ehkä jopa apatisoivaa, jos kaikki olisi jo kiistatta tutkittu ja osoitettu eikä enää omia valintoja sopisi tehdä.

Leif Nordin

”Maitorasvan terveysvaikutukset herättävät edelleen keskustelua.”

Avajaistarjouksena TALON KAHVI 0 €

näyttämällä tätä mainosta 30.4.mennessä
(1 kahvi/henkilö).

Uusi delikahvila (A-oikeudet) on avattu osoitteeseen Annankatu 22, Helsinki.
Avoinna ma-la klo 10.30-20.
Tervetuloa toivottaen Carhut

facebook.com/Anna22cafe
www.anna22.fi

Arvoitukselliset Erkot

Klubin vieraana kirjansa *Loistavat Erkot* esitellyt Antti Blåfield (vas.) ja illan isäntä Jukka-Pekka Pietiäinen. Kuva Elias Iirola.

Helsingin Sanomien toimittajat ovat ajasta aikaan olleet myös kirjantekijöitä; kirjailijathan lehden perustivatkin. Viime vuonna Janne Virkusen äskettäisiä muistelmia Klubissa esiteltäessä oli tilaisuus todeta, että Tammiemen pesänjakajia myytiin aikoinaan 160 000 kappaletta. Tuoreita kirjantekijöitä ovat Unto Hämäläinen, Ilkka Malmberg, Heikki Aittokoski - myös Klubilla nähty ja kuultu - ja tuoreimpana Antti Blåfield, jonka *Loistavat Erkot* -teoksen kolmas painos on jo myyty loppuun. Häntä kuultiin kirjaillassa 2. helmikuuta.

■ ■ Haastattelija Jukka-Pekka Pietiäinen aloitti kirjailijasta itsestään. Blåfield on nykyimtojen mukaan poikkeuksellisen työnantajauskollinen, kahdellekkin: hän on kahdesti tullut Suomen Kuvalehteen, kahdesti lähtenyt Helsingin Sanomista ja kolmasti tullut. Poliitikasta hän on tehnyt kirjoja myös ennen: Kun valta vaihtui (Koivistosta) ja Suuri rooli (Kalevi Sorsasta). Erkko-kirja - joka kattaa myös monen muun päätoimittajan kaudet - on sekin loppuunmyyty, ja hujauksessa katosivat myös Klubiin myyntiin saadut kappaleet. Uutta painosta voi tiedustella Otavan kirjakaupasta. Hintaehtojen vuoksi kannat-

taa ostaessa mainita Klubista ja kirjaillasta. Tämänkertainen juttu ei siis perustu kirjan lukemiseen vaan illalla kuultuun.

Teoksen vastaanotto on ollut yleisesti myönteinen. Jotkut ovat huomauttaneet yksityiskohtavirheistä (kuurnitsijoita on aina), jotkut taas ovat tuoneet julki läheisen suhteensa Aatos Erkkoon (ja siis arvelemansa paremman tietämyksensä).

Koiviston koulussa

Kauko Holopainen oli aiemmin avustanut Mauno Koivisto muistelmien teossa. Kun nyt uutena tuli peliin - Tammen Keijo Immosen kysymänä, Suomen Kuvalehden Mikko Pohtolan [kunniapuheenjohtajamme] ehdottamana - Antti Blåfield, Koivisto näyttäytyi aluksi ärtyiseksi. Vähitellen yhteisymmärrys syntyi. Kun hän näki ensimmäiset kolmekymmentä liuskaa, kommentti kuului: - Kulmasta se talonkin rakennus alkaa. Koivisto rakasti sanelemista. Kirjanteko oli sanelujen yhdistämistä ja editointia, välipaikkojen kirjoittamista. Aina piti arvailla, mitä sanelija tarkoitti. Kun kolmannen kerran meni väärin, Koivisto ärähti: - Sinun tehtäväsi ei ole ymmärtää, vaan kirjoittaa.

Aloittaja Eero Erkko

- Erkoista on kirjoitettu paljon, Heikki Brotheruksesta Zetterbergiin ja Liukkoseen, kertoi Pietiäinen. - Oliko nyt vielä ti-

laa Loistaville Erkoille? - Kun tekeillä on laaja Helsingin Sanomien historia, tämä on eräänlainen esipala. Alkuaiheena oli HS:n päätoimittajien kronologinen historia. - Eero Erkon aika oli minulle aiemmista töistäni tutuin, Pietiäinen sanoi. [Hän on väitellyt aikalaispolitiikasta Rudolf Holstista.] Kerrot paljon ajan aatetaustasta. Mutta emme kumpikaan ole ratkaisseet Eero Erkon arvoitusta.

- Matka 1800-luvulle ja murrosvuosiin oli minulle löytöretki, luonnehti Blåfield. - 1880-luku oli avautumisen vuosikymmen kuten sittemmin 1960-luku. Ideologisten kiistojen ryöpsähdys vaimeamman jakson jälkeen. Päivälehti syntyi tällaiseen tilanteeseen. Eero Erkko oli tämän ajan tuote, hän tovereineen olivat aatteiden valtaamia ihmisiä. Miten sitten reagoitiin kriisitilanteisiin? Murrosvuosina tapahtui dramaattisia uudelleenvalintoja. [Mm. vanhasuomalaisista O.V. Kuusinen, Yrjö Sirola ja Wuolijoen veljekset siirtyivät sosialisteihin, nuorsuomalaisista Julius Ailio. Latojan huom.] Eero Erkko vain ei heittelehtinyt minnekään. Miehen luonne vai muu syy? Amerikan vuodet olivat tässä hänelle tärkeitä. Hän irtautui tiukasta resistenssiajatuksista. Hän sitoutui varhain K.J. Ståhlbergiin, oli 1920-luvulla sovinnontekijä. - Hän oli myös liikemies, pisti Pietiäinen väliin. - Moottoriveneitä...

- Niin oli, liikemies siinä missä toimittajakin.

Päivälehti jäi jokseenkin alusta pitäen Erkon ja toimitussihteerin J.O. Sjöbergin vastuulle, Juhani Ahosta, Arvid Järnefeltistä ja Kasimir Leinosta ei säännölliseen lehtityöhön ollut, Aho huiteli pian maailmalla ja Järnefelt ja Leino omisaa aatemaailmoissaan. Lehti oli yhä enemmän Erkon lehti. Hän taisteli kahdesti, voitollisesti, lehden hallinnasta, ensin Lauri Kivekkään, sitten Heikki Renvallin kanssa. 1920-luvulle tultaessa Erkolla oli 30 prosenttia HS:n osakkeista, hän tyytyi aluksi siihen.

Pietiäinen kysyi taloudellisista riskeistä. - Vekselit kiersivät johtokunnan kokouksessa, kenen vuoro allekirjoittaa? - Maissi Erkko oli poliittinen tulivuori, luonnehti Blåfield. - Hän luennoi ainakin pojalleen Eljakselle ja toimittaja Valto Tuomiojalle.

"Mies joka tahtoi"

- Näin luonnehdit Eljas Erkkoa. Mitä tahtoi? - Eljas Erkko rakasti äksöniä. Hän oli ensimmäisiä Vapaussodassa, tyhjensi Isonkyrön kansakoulun venäläisistä. - Ulkoministeriössä palvellessaan Eljas Erkko riitautui jokseenkin kaikkien, myös ministerien, kanssa, Pietiäinen huomautti. - Talvisotaa on kutsuttu Erkon sodaksi. Poliittinen puoli jää kirjassa sivummalle. - Kirjan rajaus on sellainen. Halusin

kuvata päätoimittajia toimituksessaan. Talvisodan taustan kuvaajana tuskin olisin pärjännyt Ohto Manniselle. - Muistamme ulkoministeri Erkon kirjelaaput Moskovan neuvotteluihin läheteväälle Paasikivelle, muistutti Pietiäinen. "Muista, ettei Venäjä ole mikään suurvalta. Ei Venäjä sotaa tahdo."

Mart Laar on kiteyttänyt seuraavasti, Blåfield sanoi: "Virrolaiset ovat tehneet oikeilla tiedoilla vääriä ratkaisuja, suomalaiset vääriä tiedoilla oikeita ratkaisuja."

Yleisen käsityksen mukaan myöhemmät päätoimittajat ovat olleet ammattipäätoimittajia, miehiä (ja sittemmin myös naisia) kulloisenkin Erkon - Eero, Eljas, Aatos - palveluksessa. Päätoimittajan itsenäisyys on jatkuvasti jännitteinen kysymys. - Kun työskentelin nuorena toimittajana HS:ssa, kukaan ei maininnut lehden pitkäaikaisimman päätoimittajan Yrjö Niiniluodon nimeä. Sittemmin tutustuin hänen viiteen esseekirjaansa, enimmäkseen lehtiartikkeleista koottuihin. Ne ovat yhä lukukelpoisia. Mitä vanhemmaksi kirjoittaja tuli, sitä hienosyisemmin kirjoitti. Sivistyksellä leikkiviä esseitä. Ilkka ja Maarit Niiniluodolta sain kuvan 1950-luvun porvariskodin ilmapiiristä. Illat isä kirjoitti huoneessaan, pääkirjoituksia, artikkeleita. Teo Mertanen keksi Yrjö Niiniluodon puolison, Marjan, kulttuuritoimituksen

"Aatos Erkko keksi Charlie Brownille nimen Jaska Jokunen."

Salin täysi kirjallisuutta harrastavia klubilaisia puolisoineen. Kuva Elias Iirola.

päälliköksi. Tämä loi HS:n kulttuuriosaston, joka vastasi suurten ikäluokkien tarpeisiin.

Pietiäinen kertoi, mitä vaikeuksia hänellä oli 1980-luvun alussa saada käyttää Päivälehdessä arkistoa: hän oli Holstin, Erkkojen kannalta hankalan nuorsuomalaisen, tutkija. - Nyt Päivälehdessä arkisto on aarre, Blåfield sanoi. - Noin kahdensadan työntekijän haastattelut 30-luvulta lähtien.

"Suuri kurpitsa"

- Näin otsikoit Aatos Erkköä käsittelevän luvun. Miksi? - Yksi Aatos Erkon suuri kiinnostuksen kohde oli Charles Schultzin Tenavat-sarja. [Sanoma Oy lanseerasi Suomeen myös Valitut palat ja Aku Ankan. Latoja.] Aatos Erkko keksi Charlie Brownille nimen Jaska Jokunen. Suuri kurpitsahan oli hahmo, jonka odotettiin pyhäinmiesten

yönä nousevan maasta ja tuovan lahjoja mutta joka ei koskaan näyttäytynyt. Aatos Erkko ei myöhemmin päivinänsä koskaan näyttäytynyt, hän siirsi työhuoneensa Brondalle, mutta hänen läsnäolonsa tuntui. - Piirtämäsi henkilökuvat ovat suorasukaisia ja näköisiä, Pietiäinen kiitti. - Teo Mertanen ja Heikki Tikkanen ovat Erkon tiernapokkia. Miksi? - Tulivat kerran pitkältä joululounaalta tonttulaulua laulaen... Teo Mertanen halusi olla Muriaanien kuningas. Hän kehitti yrmyn imagon, niin oli helpompi johtaa. Hänen huoneessaan oli korkea tuoli päätoimittajalle, matala sohva vierailulle. Heikki Tikkanen, Tikkasten kulttuurisukua, oli pehmeämpi, herrasmies. Mertanen oli Erkon luottomies, lojaali, sai päätoimittajan vastuun, kun Erkko vetäytyi kustantajaksi.

Heikki Tikkasen kauteen

1980-luvulle sijoittuu kriisi, kun Erkko halusi Neuvostoliittoa kohtaan osoitettavan kaikkea huomaavaisuutta ja Kekkonen politiikkaa kaikessa tuettavan. Päätoimittajan ja kustantajan välit särkyivät. Tikkanen halusi eläkkeelle 58-vuotiaana. Mitä Erkko pelkäsi? Tiesikö hän jotakin jostakin kriisistä, josta ei vielä ole kerrottu? Aatos Erkko oli sotilapsena Ruotsissa, pakotettiin palaamaan, vaikka hän oli kiintynyt kasvattiperheeseensä. Kotielämä Suomessa oli kolkkoa ja koleerista.

Ystäviä ja vihollisia

Kun Max Jakobson tuli Elinkeinoelämän valtuuskunnan puheenjohtajaksi ja lähene uutta Suomea, se oli Erkolle sodanjulistus. US ja Suomalainen Klubi olivat vihollisen pesiä. Myöhemmin välit korjattiin ja Jakobsonista tuli HS:n tärkeä avustaja.

Simopekka Nortamon kuva perustuu hänen kertomaansa. - Ei ollut muuta neuvoa kuin kuunnella. Kun Tamminiemen pesänjakajat ilmestyivät, kustantajana Hymy-lehden Lehtimiehet Oy, sekin oli sodanjulistus. Olihan Hymy kovertanut maaperän Nortamon oman entisen lehden, Viikkosanomien, alta. Nortamo asettui mielellään pesänjakajien, salassa työskennelleiden omien toimittajien, inkvisiittoriksi.

- Seppo Kievari teki nopean

uran, kohosi kustantajaksi. Hän oli puskuri kustantajan ja toimituksen välillä. Kun hän lähti, Pentikäinen joutui vaihtoon. Aatos Erkko valitsi kaikki päätoimittajat muilta, toisilta päätoimittajiltakaan, kysymättä. Reetta Meriläinen ja Heleena Savola - "Erkon enkelit", kuten Riitta Lindegren sanoi - olivat hänelle läheisiä. - Mitä lähemmäksi tullaan, sitä kaihtamattomampaa tietoa kirjassa on, arvioi Pietiäinen. - Sanoinkin, että arkistossa

on nyt hyvä palvelu. Näkyy, että kustantajia, polvesta polveen, palvelevat uskolliset työntekijät polvesta polveen.

- Miksi Erkko vastusti NATOa? kysyttiin. - Hyvä että vastusti, vastasi Janne Virkkunen. - Saatiin näkyviin, että kustantajan ja lehden kannanotoilla voi olla ero, että lehti on itsenäinen.

Yrjö Larmola

Olli Jalonen, mielenliikkeiden mestari

■ Joulukuun ensimmäisen päivän kirjailijavieras oli Olli Jalonen, lukuisilla palkinnoilla palkittu kirjailija ja samalla tiedemies, väitellyt aiheesta "Hitaasti kudotut nopeat hetket. Kirjoittamisen assosiaatioista 1900-luvulla". Tieteellisen analyysin vaikutus näkyy myös romaanien rakennesuunnittelussa: hän käyttää ilmaisua "etenevä palindromi". [Palindromi on kielellinen ees-taas-kuvio: 'oli ilo'.] Jalonen käyttää palindromia laajempaan tekstirakenteen keinona, juonen käänteet perustellaan aiemmin ilmoitetulla.

Illan aiheena ollut romaani, Miehiä ja ihmisiä, viittaa jo nimellään Steinbeckin teokseen Hiiriä ja ihmisiä. Nimi on yhden keskeishenkilön, kankeasti ja perusteellisesti ajattelevan ja

lapsenomaisen Rekun, käsityksen mukainen lukemansa kirjan nimi. Onko vahva ja hyväntahtoinen, arka mutta päättömästi käyttäytyvä Rekkumies vai hiiri? Steinbeckin vastineelle Lennille käy huonosti, entä Rekulle?

Sovitussa jutunpituudessa on mahdotonta tehdä oikeutusta illan kululle, saati kirjailijan uralle. Haastattelijana oli Jukka-Pekka Pietiäinen. Miehiä ja ihmisiä kertoo lyhyen mutta käänteentekevän jakson 16-vuotiaan minähenkilön kasvutarinasta. Eletään kesää 1972 Hämeenlinnassa. Lukiolainen minä ottaa vastuuta perheen toimeentulosta isän sairastuttua, ottaa työläisenä vastuuta pelti- ja putkifirman töistä, työmaan hengestä ja toverien kiusaamasta Rekus-

ta. Kirjaan on huolella poimittu 1970-luvun kulttuurista nyt jo unohtuneita nimiä ja asioita: muovimaitopussit, rinnakkaisohjelma, xerox-kopiot, Seutulan lentokenttä, ajan iskelmätahtien ja virvoitusjuomien nimiä, punainen Palma ja Perry. Minä saa myös ensi rakkauskokemuksensa, kaksikin.

Nuoruuden tunnot tuntee tutuiksi sekin lukija, jonka murrosvuodet sattuivat muulle vuosikymmenelle. Antti Majander Helsingin Sanomissa on kutsunut Jalosta mielenliikkeiden mestariksi. Aivan oikein, luontevampaa ja uskottavampaa taajunnanvirtaa Jalosen sisäiset monologit ovat kuin 1950-luvun silloin muodikas taajunnanvirta.

Yrjö Larmola

Iltapäivämatineat – kulttuuria ja rentouttavia hetkiä

Klubin taiteilijajäseneksi kutsuttu Veikko Hakkarainen pianon ääressä. Kuva Kalevi Suortti.

Kaikki alkoi siitä, kun klubiveli Veikko Hakkarainen ehdotti toiminnanjohtajallemme Raimo Ilveskerolle, että hän voisi soittaa pianojazzia Klubillamme joinakin iltapäivinä ja että tästä voisi tehdä useamman kokonaisuuden.

■ ■ Veikolla oli mielessä sarja, jossa hän esittäisi sävellyksiä, joita monet huippupianistit ovat vuosien saatossa levyttäneet. Matemaattikkona hän oli tehnyt tilastoa näistä levytyksistä ja hän kirjoitti myös esitteen jokaisesta ohjelmakokonaisuudesta ja niiden sisältämistä kappaleista. Loistava seitsenosai-

nen iltapäivämatineasarja oli syntynyt. Klubiveljet avec ja ystävineen tervetulleita. Kiitollista yleisöä, paljon myönteisiä kommentteja. Osa näistä jazzhelmistä soi Veikon soittamana ja matineoistamme äänittämänä Klubin verkkosivuilla. Kannattaa käydä kuuntelemassa!

Klubimme tarjoaa erinomaiset puitteet iltapäivämatineoille. Interiööri on kuin luotu tämänkaltaiselle toiminnalle. Kuuntelin mielenkiinnolla ja ihailen Veikon soittoa ja kappaleesittelijä, ja aloin suunnitella iltapäiviä laajemmin. Musiikin lisäksi halusin muidenkin esittävien taiteiden osuutta matinea-

toimintaan. Klubillahan on omia taiteilijajäseniä, ammattilaisia, innostuneita eri alojen harrastajia. Lista taiteilijajäsenistämme on pitkä, mutta valitettavan moni heistä ei enää esiinny tai ei voi esiintyä aktiivisesti. Toisaalta listalla on myös useita, joiden kohdalla on mahdollista ajatella, että he tulisivat Klubille esiintymään pitkänkin tauon jälkeen. Kulttuuritoimikunnan puheenjohtaja Heikki Hult ja minä olemme aloittaneet taiteilijajäsenten aktivoimisen.

Tammikuussa 2015 matineamme alkoivat Veikko Hakkaraisen pianojazzilla. Kevään aikana hänen soitostaan muodos-

tuu jälleen nautinnollinen sarja, jossa musiikin ohella tulee taas pieniä jazz-tietoiskuja. Basisti Jorma Katrama on jälleen Veikon mukana kevään mittaan. Nuori taiteilijajäsenemme, viulisti Jaso Sasaki, innostui myös matineoista. Hän on pianistinsa, tuoreen klubiveli Marko Hilpon kanssa, esittänyt monipuolista ohjelmistoa iloksemme jo viime syksystä alkaen. Sibelius-juhluvuoden alkupuolella kuulumme kauniita viulu-piano-kappaleita ja vähän myöhemmin Toivo Kuulan sekä Erkki Melartinin musiikkia. Kevään aikana saamme kuulla tätä lahjakasta ja kunnianhimoista duoa lisää.

Näyttelijä Timo Närhinsalo, taiteilijajäsen hänkin, toi Klubille oman vaikuttavan esityksensä ja dramatisointinsa Mannerheimin viimeisestä päiväkäskystä. Kiitollinen ja runsaslukuinen yleisö eli mukana. Taiteilijajäsenemme Seppo Hovi, Pentti Lasanen ja Pekka Sarmanto lumsivat täyden salin Tea for two -jazzmatineassa. Seppo jatkaa maaliskuussa sopraano Taina Piiran kanssa otsikolla ”Tiistain toivotut”. Huhtikuun 14. päivänä on vuorossa klubiveli Kari Storckoviuksen jännittävä Buster Keaton -musiikkipitoinen monologi ja toukokuussa altto Tuula Saarensola pianistinsa Tero Valtosen kanssa tarjoaa meille ”Tumman äänen lumoa”. Ehkä vielä pari matineaa kevätkaudella... ja sitten taas syyskaudella...

”Klubimme tarjoaa erinomaiset puitteet iltapäivämatineoille.”

Mannerheimin päiväkäsky. Näyttelijä Timo Närhinsalo. Kuva Kalevi Suortti

Perinteisesti tilaisuudet ovat alkaneet joko klo 15.00 tai 15.30, ravintolan kiireistä riippuen. Tämä aika ei luonnollisestikaan sovi kaikille, mutta jäsenistössämme on paljon veljiä, joiden aikatauluun ja päivärhythmiin voi sovittaa iltapäivän nautinnollisen hetken avec ja ystävien kanssa Klubilla.

Olen erityisen iloinen, että Veikko Hakkaraisen ehdottamasta omasta iltapäivän pianojazz -sarjasta lähti liikkeelle säännöllinen matineatoiminta, joka on vielä hieman hakenut muotoaan, mutta joka on jo osoittanut näiden tilaisuuksien arvon ja mielenkiinnon. Klubi on saanut uuden ohjelmamuodon ja samalla jälleen tarjonnut myös aveceille ja ystäville mah-

dollisuuden nauttia monipuolisemmin Kulttuuriklubin annista. Lasillinen, kuppia kahvia tai teetä, tunti kulttuurin parissa. Tervetuloa viihtymään, rentoutumaan ja saamaan virikkeitä!

Suomalaisen Klubin johtokunta kutsui Veikko Hakkaraisen kokouksessaan 22.1.2015 Kulttuuritoimikunnan yksimielisestä ehdotuksesta taiteilijajäseneksi. Samassa kokouksessa hänen pianojazz-sarjansa valittiin ansaitusti vuoden 2014 Klubiteoksi. Lämpimät onnitellumme, Veikko!

Aarno Cronvall

Uusien jäsenten ilta - Nuori klubiveli Lari Raitavuo

Lari Raitavuo on tällä hetkellä Klubimme nuorin jäsen. Kuva Veikko Hannula.

Uusien jäsenten illassa 5.2.2015 Klubin johtokunta esittäytyi, eri toimikunnat esittivät toimintaansa ja Klubin monipuolisia harrastuskerhoja käytiin läpi. Esitelyosuuden jälkeen uudet ja vanhemmat jäsenet jatkoivat vilkkaan keskustelun merkeissä nauttien samalla maukkaasta iltapalasta ja virvokkeista.

■ ■ Tapasin tyylikkään nuoren miehen aulassa ja kysyin häneltä, kuka hän on ja mistä hän on saanut kimmokkeen liittyä Klubiin. – Olen Lari Raitavuo ja minut hyväksyttiin jäseneksi tammikuussa. – Varsin tuore jäsen siis. Lari jatkaa, että kun hän oli isännöimässä kansainvälistä nuorten yrittäjien tilaisuutta Klubilla, klubimestari oli vinkannut hänelle, että Klubilla

tarvittaisiin nuoria jäseniä lisää. Tästä syntynyt kiinnostus Klubia kohtaan konkretisoitui jäsenyydeksi.

Kun tutkin juuri tehtyjä tilastoja Klubin jäsenten ikäkaumasta, paljastuu, että Lari on 22-vuotiaana tällä hetkellä Klubin nuorin jäsen. – Minulla on erilaisia verkostoja nuorten, etenkin yrittäjänuorten parissa ja Klubilla odotan tapaavani

”Yksi työelämän isoista haasteista on se, miten nuorten ideat ja innostus saadaan käyttöön.”

vanhempia vaikuttajia. Olen jatkuvan oppimisen kannalla, kiinnostetun alan tutkintoon opiskeleva Lari sanoo. Teini-iässä en ollut lukumiehiä ennen kuin löysin itselleni oikean alan ja konkreettiset oppimisen keinot. Nykyään olen intohimoinen uusien asioiden opiskelija ja otan selvää minua kiinnostavista asioista. Lari ei halua vielä kuukauden jäsenyyden jälkeen sanoa, miten hän haluaisi olla mukana Klubin toiminnassa tai muuttaa Klubia, mutta samaan hengenvetoon hän mainitsee, että hän kuuntelee mielellään eri mielipiteitä ja uusia ajatuksia ja haluaa vaikut-

taa asioihin kokeilemalla uusia ja ennakkoluulottomia ideoita.

Lari on innokas verkostoituja ja hän näkee Klubin yhtenä mahdollisuutena tuoda nuorten ajattelumaailmaa ja uusia ajatuksia esille. Nuoret yrittäjät ovat Larin sydäntä lähellä ja paljasti hän kertoo esimerkiksi, kuinka jo eräällä teini-ikäisellä yrittäjällä on satojen tuhansien eurojen liikevaihto vuodessa ja miten vanhemmat kuljettavat nuorta yrittäjää kokouksesta toiseen. – Yksi työelämän isoista haasteista on se, miten nuorten ideat ja innostus saadaan käyttöön. Meillä on kohta yrityk-

siä, joissa on työntekijöitä jopa neljästä sukupolvesta – miten johdamme heitä kaikkia motivoivasti? Lari pulppuaa ideoita ja ajatuksia, ehkä saamme osan näistä käyttöön myös Klubilla lähiaikoina. Toivotan Larin vielä kerran lämpimästi tervetulleeksi Helsingin Suomalaiseen Klubiin.

Teemu Torvelainen

Klubin jäsenille alennusta kirjoista

Alennus Otavan kirjoista on 30 % sekä WSOY:n ja Tammen kirjoista 40 %
Klubimme jäsenille on neuvoteltu alennukset Otavan ja WSOY:n kirjoista, jotka ostetaan kustantamojen omista kirjakaupoista. Alennuksen saa näyttämällä jäsenkorttia.

Otavan kirjakauppa www.otava.fi/

Uudenmaankatu 10, Helsinki
Avoinna
maanantai - perjantai kello
10.00 - 18.00
lauantai suljettu
sunnuntai suljettu

Alennus ei koske oppikirjoja.

WSOY:n kirjakauppa www.wsoy.fi/

Korkeavuorenkatu 37,
Helsinki
Avoinna
maanantai - perjantai klo
10.00 - 18.00
lauantai klo 10.00 - 15.00
sunnuntai suljettu

Tammen kirjakauppa www.tammi.fi/ kustannusosake- yhtio-tammi

Korkeavuorenkatu 37,
Helsinki
Avoinna maanantai suljettu
tiistai perjantai klo 10.00
- 18.00
lauantaisin 11.00 - 15.00
sunnuntai suljettu

Alennuksen saa normaalihintaisista WSOY:n, Tammen ja ReadMe:n kirjoista. Alennus ei koske Tammen oppimateriaaleja, Sanoma Pron tai muiden Bonnieriin kuulumattomien kustantajien kirjoja eikä Tammen ja WSOY:n arvosteoksia.

- Päämajakaupungin perinteitä vaalien

Mikkelin Klubi

Pari kolme vuosikymmentä sen jälkeen, kun Suomi oli liitetty suuriruhtinaskuntana Venäjään, mikkeliäisiä potkaksi onni: tsaari päätti perustaa Mikkelin läänin, jonka pääkaupungiksi perustettiin Mikkelin kaupunki silloiseen 64 asukkaan Kirkonkylään.

■ ■ Ja jatkoa seurasi, tuli lääninhallitus, lääninsairaala, vankila, varuskunta, lyseo ja tyttölyseo. Sydämeiltään sivistyneiden savolaisten joukkoon tulvi opillistakin sivistystä saanut väkeä. Kun kaupunki oli täyttänyt 60 vuotta ja väkilukukin oli 60-kertaistunut, tuli tarve perustaa klubi herrojen seurustelua, lukemista, pelaamista ja virvokkeiden ym. nauttimista varten. Mallia saatiin Helsingin Suomalaisesta Klubista sekä Kuopion ja Jyväskylän klubeista. Mikkelin Klubi perustettiin 1898. Perustava puheenjohtaja oli piirilääkäri Johan Martola, kenraalin isä. Nykyisin jäseniä on lähes 700, joista vajaa puolet asuu muualla kuin Mikkelin alueella. Klubin seinillä on veljistä kuutisensataa karikatyyriä.

Mikkelin Klubin toiminta on ollut samantyyppistä kuin muissakin herrojen klubeissa. Alkuaikoina lehdet olivat kalliita ja niiden lukumahdollisuus Klubilla oli tärkeä. Heti alussa tilattiinkin toistakymmentä ko-

timaista ja melkein yhtä monta ulkomaista lehteä. Nykyisin Klubille tulee vain muutama kotimainen ja yksi ulkomainen lehti. Biljardipöytä hankittiin heti ja skruuvikerho aloitti edel-

Mikkelin Klubin logo.

leenkin jatkuvat jokatiistaiset pelit. Klubin toiminnan runkona ovat kuukausikokoukset korkeatasoisine esitelmineen.

Klubi on jäsenille avoina joka päivä. Klubilla ei ole palkattua henkilökuntaa, vaan ravintolapalveluista huolehtii Osuuskauppa Suur-Savon Klubiravintola, joka myös pitää Klubin ravintolasalissa tilausravintolaa. Normaalisti Klubilla on vain vaatimatonta itsepalvelutarjoilua, mutta varsinaisissa klubitilaisuuksissa ja tilausravintolan ollessa toiminnassa

kaikki ravintolapalvelut ovat veljille tarjolla.

Klubi on toiminut perustamisestaan lähtien yhtäjaksoisesti, vain yhdellä pysähdyksellä. 16. kesäkuuta 1904 illalla Klubilla vietettiin apteekkari Vatasen hilpeää polterabendia. Pahaksi – Klubin kannalta – onneksi kenraalikuvernööri Bobrikoffia oli ammuttu samana päivänä. Kun Klubilla oli esiintynyt vankkaa isänmaallista henkeä se oli santarmilaitoksen urkkijoiden silmälläpidon alaisena. Tilaisuudessa mieliala tuli yhä hilpeämmäksi, maljoja nostettiin ja lauluja laulettiin. Ja tarkkailijoiden johtopäätös oli selvä: Klubilla juhlittiin Bobrikoffin ampumista. Kun riemu aamuyöstä nousi kattoon oli urkkijoista selvää, että tieto kenraalikuvernöörin kelo yksi yöllä tapahtuneesta kuolemastakin oli saavuttanut Mikkelin. Ei auttanut polterabendselittelyt, Klubi suljettiin vuodeksi. Luulen kyllä, että skruuviherrat tuon kieltovuodenkin tiistaisin jossain kokoontuivat. Enkä ole siitäkään ihan varma, että oliko bolterabend riehakkuuden koko syy.

Klubilla ei ole koskaan ollut omia toimitiloja vaan se on toiminut vuokralla useassa eri paikassa kaupungin keskustassa. Väli rauhan aikana Osuuskauppa Suur-Savolle valmistui uusi liiketalo torin laidalle ja sen kol-

”Kaikki YT-klubien jäsenet ovat tervetulleita Mikkelin klubille.”

mannesta kerroksesta vuokrattiin uudet eli nykyiset toimitilat, joihin muutettiin torin vastakaiselta laidalta marraskuussa 1940. Puolisen vuotta tämän jälkeen alkoi Jatkosota ja klubimme muuttui Marskin Klubiksi. Päämaja vuokrasi puolet Klubin ravintolasalista Mannerheimin ja hänen seurueensa vakituiseksi ruokailupaikaksi. Merkittävä osa toiminta-ajatusamme onkin nykyisin Suomen Marsalkka Mannerheimin perinteiden vaaliminen.

Mannerheim kirjoitti syksyllä 1941 kälylleen Palaemona Mannerheimille: ”Kaupungin ”fashionebeilemman” klubin huoneistossa on kaksi huonetta varattu minulle ja kymmenkunnalle vanhemmalle upseerille, kun taas Päämajan monilukuisen henkilöstö syö saman klubin yhteydessä olevassa isossa ravintolasalissa. Kummankin ravintolan keittiö on sama ja siitä huolehtii mainitun ravitsemusliikkeen ja samassa kiinteistössä toimivan hotellin omistajatar sangen ansiokkaasti.” Mannerheim seurueineen kävi Jatkosodan aikana Klubilla lounaalla ja päivällisellä pitkälti toistatuhatta kertaa, oli säännömukaisesti tyytyväinen savolaiseen gastronomiaan eikä siitä kiitostakaan säästellyt.

Tärkeä Mannerheimin perinteen vaalimismuoto on Klubin ravintolan säilyttäminen alkuperäisessä asussaan – tosiasiassa pidämme yllä elävää

museota. Myös Mannerheimin pöydän etikettiä vaalitaan Marskin ryyppyistä alkaen eikä gastronomisesta tasostakaan tingitä. Klubin esittelijät käyvät vuosittain lukuisissa tilaisuuksissa ylpeinä esittelemässä Klubia ja sen historiaa.

Nuo Mannerheimin mainitsemat ”kymmenkunta vanhempaa upseeria” olivat lähes koko jatkosodan ajan sama vakiojoukko, ikään kuin perheettömän ylipäällikön perhepiiri. Siihen kuuluivat kenraalit Heinrichs, Nenonen, Airo ja Tuompo, eversti Paasonen sekä adjutantit. Vieraita oli usein, kotimaista valtionjohtoa alkaen Tasavallan presidentistä, saksalaista sodanjohtoa, kuten SS-valtakunnanjohtaja Himmler, kenraalisotamarsalkka Keitel (lounas Sairilassa), tiedustelupäällikkö Canaris ja yhteysesikunnan päällikkö jalkaväenkenraali Erfurth, Ruotsin perintöprinssi Gustaf Adolf, nykyisen kuninkaan isä sekä Päämajan upseeristoa ja suomalaisia rintamakomentajia.

Viimeinen elossa ollut Marskin pöydässä istunut henkilö oli klubimme jäsen, kreivi Carl Gustaf Mannerheim, joka kuoli 2012. Hän poikkesi helmikuussa 1944 isänsä kanssa Mikkelissä tervehtimässä isosetäänsä matkallaan varusmiespalvelukseen. Viereisessä pöydässä istuneita sen sijaan on vielä jäljellä. Klubin jäsenet saivat nimittäin käydä Klubin käyttöön jääneis-

sä tiloissa ruokailemassa ja jotkut nykyiset klubiveljet siellä isänsä kanssa kävivätkin – vain sermi oli välissä Marskin pöydään! Päämajan herrojen poistuttua pojat saattoivat livahtaa toiselle puolelle nuuhkimaan hyvän sikarin tuoksua. Tältä osin perinteitä ei vaalita – Klubi on nykyisin savuton.

Paikallisia siviiliviranomaisia ei Marskin pöydässä nähty ennen kuin 21.12.1944, jolloin Mannerheim Tasavallan Presidenttinä tarjosi päivällisen läänin, kaupungin ja hiippakunnan johtohenkilöille sekä luovutti IV luokan Vapaudenristin miekkojen kera punaisine nauhoineen liitettäväksi Mikkelin kaupungin vaakunaan. Marsalkansauvat siihen oli liitetty jo Mannerheimin 75-vuotispäivien yhteydessä. Viimeisen keran Mannerheim kävi Klubilla 25.4.1944, jolloin hän tarjosi päivällisen Lapin sodan päättymisen johdosta.

Mikkelin Klubilla on torstaisin tarjolla lounas, ks. tarkemmin verkkosivuilta. Kaikki YT-klubien jäsenet ovat tervetulleita lounaille. Pitäkääpä mielessä Mikkelissä käydessänne! Pöytä on sama kuin Marskin aikaan, vain Ylipäällikkö puuttuu, tai ehkä ei ihan kokonaan....

*Mikko Pöyry
Mikkelin Klubin puheenjohtaja*

Nähhään Oulun Suomalaisella klubilla

Valtiopäivien kokoontuessa vuonna 1863 suomenmieliset valtiopäivämiehet tarttuivat kansallisiin kysymyksiin ja harrastivat vapaata yhteydenpitoa yli säätyrajojen. Näin syntyi vuonna 1876 Luku- ja Konversationi-klubi Helsingissä

■ ■ Samana vuonna myös Ouluun perustettiin ”Suomalainen klubi”, juuri ennen valtiopäivämiesvaaleja. Vaaleissa klubi sai kaksi edustajaa porvarissäätyyn: puutavarakauppias A. O. Snellmanin ja sairaalanlääkäri L. B. Olsonin sekä yhden edustajan talonpoikaissäätyyn: J. P. Valkolan Muhokselta.

Klubin toivottiin: ”Herättävän seuran jäsenissä vilkasta harrastusta ja yksimielisyyttä paikkakunnallisten ja isänmaallisten asioiden suhteen.” Vuonna 1919 sääntömuutoksen jälkeen klubista tuli puolueisiin sitoutumaton yhdistys.

Aluksi klubi kokoontui Oulun eri salongeissa. Klubilaiset haaveilivat kuitenkin omista tiloista. Tähän avautui tilaisuus, ja niin klubin käyttöön hankittiin oma kiinteistö. Uusissa niin sanotuissa ”Puuklubin” tiloissa toiminta virisi entistä ehommaksi. Klubin jäsenten innostusta todisti myös se, että klubin kivi-jalkaan laitettiin yleisöravintola.

Itsenäistymisen vuosina Oulun Suomalaisella klubilla oli merkittävä rooli - olihan yksi klubin jäsenistä Ostrobotnian kokouksen puheenjohtaja

Klubitalo, Uusikatu 23, jossa Oulun Suomalaisella klubilla on klubitilat. Kuva Esko Kokkonen.

Väinö Kokko. Sotien jälkeen ryhdyttiin selvittämään uuden klubitalon rakentamista. Uusi Klubitalo avattiin 1.10.1960. Nykyisin klubilaisten käytössä on klubihuoneisto, jonne koontuu klubilaisia arkipäivisin kello 11 lähtien.

Oulun Suomalainen Klubi on yhteisö, joka nojaa suomalaisuuden aatteelle. Klubin toiminnassa korostuu suomalaisen kulttuurin vaaliminen sekä sivistyksellisten ja isänmaallisten kysymysten ja asioiden käsitteleminen erilaisissa esitelmä- ja keskustelutilaisuuksissa.

Klubi toimii yleishyödyllisenä yhteisönä, joka jakaa vuosittain merkittäviä avustuksia ja stipendejä sääntöjensä mukaisesti tarkoituksiin, muun muassa sivistyksellisille ja maanpuo-

lustuksellisille yhteisöille, erityisesti sotiemme veteraaneille sekä niitä lähellä olevien järjestöjen sosiaaliseen toimintaan.

Jäsenilleen, joita on runsaat 500, klubi tarjoaa monipuolista harrastustoimintaa.

Harrastusjaostot toimivat pääsääntöisesti kevät- ja syyskauden aikana, golfjaosto kuitenkin myös kesäisin. Jaostoja ovat: kulttuurijaosto, golfjaosto, kuntojaosto, biljardijaosto, keilajaosto, bridgejaosto ja metsästysjaosto. Lisäksi klubilla on oma kuoro ja musiikkijaosto. Jaostojen toiminnasta saa tarkempaa tietoa klubin ilmoitustaululta, Oulun Suomalaisen Klubin www-sivuilta (www.oulunsuomalainenklubi.fi) sekä

”Oulun Suomalainen Klubi nojaa suomalaisuuden aatteelle.”

jäsentiedotteesta, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Oulun Suomalainen Klubi toimii osoitteessa Uusikatu 23. Yhteistoimintaklubien jäsenet ovat tervetulleet vierailemaan Oulun Suomalaisella Klubilla. Klubi on avoinna arkisin lounasajasta noin klo 23 saakka. Käytävissä ovat jäsenitilat 3. kerroksessa: kirjasto, tupakkahuone ja olohuone. Yhteistoimintaklubien jäsenet voivat osallistua klubin ohjelman mukaisiin esitelmätileilaisuuksiin ilmoittamalla asiasta etukäteen esitelmän järjestäjälle. YT-klubien jäsenet voivat myös käyttää klubin tiloja klubin jäsenen vieraana. Lisätietoja klubimestarilta, Juhani Heikkilä, puh. 040 5159 030.

Esko Kokkonen

Oulun Suomalainen Klubi on yksi YT-klubeista. Kuva Esko Kokkonen.

Viini-ilta (avec) 6.5.2015 klo 19.00

■ ■ Illan teemana on Etelä-Afrikka. Viinit Stellenboschista (KWW). Menu: Alkuruoka Etelä-Afrikan tapaan, Vaalea kala, parsa ja curry, Tuorehedelmäsalaatti, Amarula-vahto, Special-kahvi avec. Hinta viineineen 69 €. Isäntänä Jorma Hämäläinen.

Tervetuloa aperitiiville klo 18.00 lähtien.

Teatterintekijät Klubilla

Istumassa Eero Aho (vas.), Hannu-Pekka Björkman, Emmi Parviainen ja puheenjohtajana toiminut Keijo K. Kulha. Mikrofonin kädessään seisoo Heikki Hult. Kuva Arto Toivanen.

Klubilla oli viime lokakuussa harvinaislaatuinen tilaisuus, kun klubi oli saanut vieraakseen kolme etevää näyttelijää: Eero Ahon, Hannu-Pekka Björkmanin ja Emmi Parviainen.

■ ■ Kulttuuripuolen toimijat Heikki Hult ja Keijo K. Kulha johdattelivat kuulijat illan aiheeseen.

Teatteri on aina liittynyt läheisesti Suomalaisen Klubin toimintaan. Sitä on tuettu osana suomalaisuutta. Suomalaisen teatterin 1872 perustaneelle Kaarlo Bergbomille (1843-1906) teatteri ei ollut vain taidelaitos vaan kansallinen symboli, joka vahvasti kansakunnan synnyin.

Bergbom allekirjoitti kahden muun kanssa maaliskuussa 1876 Senaatille jätetyn anomuksen Suomalaisen Klubin perustamisesta.

Klubin suuressa salissa on taiteilijajäsenen Onni Ojan Helsingin historiasta kertova, 1983 valmistunut panoraamamaalaus. Viidennen osan alareunassa on Kansallisteatteri (1902) ja sen vierellä Kaarlo Bergbomin hahmo.

Kutsumalla näyttelijät vieraiksi haluttiin saada muutakin yhteyttä teatterintekijöihin kuin vain tavanmukaiset teatterikäynnit. Tavoitteena oli myös aktivoida klubiveljien hiipumaan pääsyyttä teatteriharrastusta.

Illan vieraat

Eero Aho on syntynyt Oulussa 1968, kävi Kallion ilmaistaidon lukion, valmistui teatterikorkeakoulusta 1991 ja näytteli 15 vuotta KOM-teatterissa. Viime vuosina hän on ollut freelancetehtävissä. Kansallisteatterin Vanja-enossa Aholla on tohtori Astrovin rooli.

Hannu-Pekka Björkman on syntynyt Kannonkoskella 1969 ja käynyt Ilmajoen lukion. Valmistuttuaan teatterikorkeakoulusta 1997 hän on ollut näyttelijänä Lahdessa ja KOM-teatterissa. Teatterikorkeakoulun näyttelijätyön professoriksi hän tuli 2013. Björkman on julkaissut kolme esseekirjaa ja kirjoittanut kolumneja.

Björkman palaa jälleen keväällä näyttelemään. Silloin tulee voimaan uudistus, jonka mukaan professori saa käyttää viidesosan työmäärästään taiteelliseen työhön.

Emmi Parviainen on syntynyt Helsingissä 1985 ja valmistunut teatterikorkeakoulusta 2013. Parhailaan hän on Sonjana Kansallisteatterin Vanja-enossa.

Miten minusta tuli näyttelijä?

Eero Ahon äiti ja mummo olivat molemmat amatöörinäyttelijöitä ja niinpä teatterissa käytiin usein. Kuusivuotiaana hän päätti ruveta näyttelijäksi. Uranvalinta vain vahvistui, kun hän näki moneen kertaan TV-talioinnin Kalle Holmbergin ohjaamasta Seitsemästä veljeksestä Turun kaupunginteatterissa.

Hannu-Pekka Björkmanilla ei ollut sukulaisia alalla. Hän on lähtöisin agraariyhdistyksestä ja uranvalintaa hämmästeltiin. Vasta aivan viime aikoina hänelle on kirkastunut, mistä hän sai kipinän tälle uralle. Ilmajoen musiikkijuhlilla esitettiin Edvin Laineen ohjaama ja Jorma Panulan säveltämä Jaakko Ilkka-ooppera. Björkman kävi kotitalonsa lähellä katsomassa hevosien valmentamista oopperaa varten, innostui asiasta ja istui monet kerrat musiikkijuhlien katsomossa.

Emmi Parviainen on neljännen polven näyttelijä. Teatteri

on aina tuntunut hänelle hyvin läheiseltä. Oli hyvin luontevaa lähteä tälle alalle.

Teatterikritiikki

Kotimaista kritiikkiä eivät vieraat pitäneet kovin korkeatasoisena. Aivan toisella tasolla arvostelu on esimerkiksi Saksassa, ja nimenomaan Berliinissä. Aho kertoi sanoneensa kriitikolle, että aina tulee paha mieli, kun kritiikin lukee. Olipa se hyvä tai huono. Paras kritiikki tulee joka tapauksessa kollegoilta. Kriitikon näkemys saattaa joskus olla hyvinkin tyrmäävä. Siitä huolimatta seuraavat näytännöt viedään aina ohjelman mukaisesti läpi.

Ei aina ole helppoa teatterikriitikollakaan. Lehden vakinaista arvostelijaa uhattiin Turussa 1970-luvulla potkuilla Kalle Holmbergin ja Ralf Långbackan kaudella, kun tämä oli ilmoittanut tukevansa kaupunginteatterin liian radikaalina pidettyä linjaa.

Otsikkoon on otettu kriitikoille kirjoitettu runo. Se oli Hannu-Pekka Björkmanin vastaus arvostelua koskevaan kysymykseen.

Teatteriyleisö

Hannu-Pekka Björkman kertoi KOM-teatterissa tottuneensa siihen, että sali oli aina täynnä ja ne 300 aina paikalla. Sen jälkeen on tullut tilanteita, että katsomossa istuikin vain 20 henkeä. Sitä tuntee silloin ole-

vansa kuin savisella pellolla. Jostain se motivaatio pitää vain löytää, kun yleisöltä ei sitä saa. Kerran kävi Kuhmossa kamarimusiikkisalissa niin, että ratkiriemukas farssi ei herättänyt kuulijoissa minkäänlaista vastakaikua. Näyttelijät olivat epätoivoisia. Esityksen jälkeen yleisö tuli kuitenkin kaksin käsin kiittämään. Eivät olleet koskaan ennen nähneet niin naurettavaa farssia.

Emmi Parviainen korosti sitä, ettei näyttelijän työ olisi mahdollista ilman sitä vuorovaikutusta, mikä

syntyy yleisön kanssa. Teatterintekijöille katsojat ovat valtava voimavara. Joskus näyttelijä aistii katsojakunnasta vihaa ja halveksuntaa. Jelenaa Vanja-enossa näyttelevä Krista Kosonen kertoi havainneensa tällaisen asenteen itseään kohtaan, kun Jelena pidetään aivan kauheana ihmisenä, joka ei anna Sonjalle minkäänlaista mahdollisuutta.

Teatteri ja Klubi

Teatterin ja Klubin perustajajäsenen Kaarlo Bergbomin mukaan teatterille on tositaitteellisuus turhaa hetken menestystä kalliimpi.

Hannu Kiuru

”Teatteri on aina liittynyt läheisesti Helsingin Suomalaisen Klubin toimintaan.”

Munch keräsi ennätysyleisön

Munch-näyttely Didrichsenin taidemuseossa

Toistakymmentä taiteen ystävää seuralaisineen osallistui Klubin retkelle Didrichsenin taidemuseoon. Aiheena oli Edvard Munch -näyttelyyn tutustuminen. Tapahtumaan, josta on tullut todellinen hittituote tälle talvelle ja Didrichsenin taidemuseon suosituin näyttely, Vierailupäivänämme 15.1.2015 näyttelyssä meni rikki 50 000 kävijän raja. Ehkä se oli joku meistä. Taidemuseovierailun jälkeen tulimme klubille iltapalalle ja isäntämme Antti Virkkunen piti hienon esitelmän El Grecon taiteesta.

■ ■ Näyttelyn rungon muodostaa Rolf Stenersenin keräämä kokoelma. Hän oli pörssimeklari ja taiteenkerääjä, joka on lahjoittanut kokoelmansa Oslon kaupungille. Stenersenin henkilö luo Didrichsen-näyttelyyn mielenkiintoisen näkökulman. Siinä yhden liikemiehen kokoelma on esillä toisen liikemiehen kodissa. Revellin suunnitteleman talon rakennuttaja ja isäntähän oli Gunnar Didrichsen, Transmeri-yhtiöiden perustaja. Lisäksi teoksia on myös muualta Norjasta ja Ruotsista sekä Ateneumista ja Turun taidemuseosta.

Munch-museo on viime aikoina ollut kovin kitsas teostensa lainaamisessa. Varovaisuuteen ovat antaneet aiheen teoksia kohdanneet varkaudet. Oppaamme Siirin mukaan mielenkiintoinen liikemiesyhteys saattoi olla yhtenä tekijänä näyttelyn saamisessa Helsinkiin ja Didrichsenin taidemuseoon. Toisena tekijänä vaikuttanee taidemuseossa viime kesänä valmistunut peruskorjaus, jossa talon tekniikkaa ja turvallisuutta kohennettiin perusteellisesti. Mm. ikkunat ovat erikoisvahvaa lasia, jotka helposti kestävät

Elämän tanssi - näyttelyn nimikkoteos - kuvaa naisen elämän kolme vaihetta: nuoruus - viattomuus, aistillisuus ja suru - melankolia. Kuva: Didrichsen-arkisto

tukevankin nojaamisen eivätkä päästä kutsumattomia lävitseen sisälle.

Munch kutsui teoksiaan lapsikseen ja halusi pitää niitä lähelläään mahdollisimman pitkään. Hän myi niitä vain sen verran, että pysyi kohtuullisesti leivässä. Näin hänelle kertyi mittava oma kokoelma, jonka hän aikanaan testamenttasi Oslon kaupungille. Hän myös kohteli teoksiaan kuten lapsia. Kerrotaan, että jos hän ei ollut tyytyväinen tuloksiinsa, hän

saattoi kohdella keskeneräisiä taulujaan hyvinkin ankarasti - polkea niiden päällä tai jättää rangaistukseksi kuukausiksi ulos "kasvamaan".

Joulukuussa 1863 syntyneen Munchin lapsuus ja nuoruus oli kovin traumaattinen. Hänen äitinsä kuoli tuberkuloosiin Edvardin ollessa 5 vuoden ikäinen, vanhempi sisko kuoli kun Edvard oli 13, nuorempi sisko sairastui skitsofreniaan ja joutui laitoshoitoon ja nuorempi velikin sairastui vakavasti. Lisäk-

si hänen isänsä oli luonteeltaan hermostunut ja kiivaasti uskonnollinen. Tämän kaiken arvelaan vaikuttaneen hänen työhönsä syvästi.

Edvard Munch oli monipuolinen taiteilija. Hän teki teoksistaan lukuisia eri versioita ja tuotti töitä eri tekniikoilla: grafiikkaa, piirroksia ja maalauksia. Yläkerran parkettisalissa oli öljymaalauksia ja näyttelyn yksi huone gallerian alakerrassa oli varattu pääasiassa Munchin nuoruuden tuotantona syntyneelle

EDVARD MUNCH

Melankolia - taiteilijan siskon mielentila ilmenee kontrastina värikkään ympäristön kanssa. Kuva: Svein Andersen.

grafiikalle. Sieltä löytyi myös "Huuto"-nurkkaus, jossa oli yksi grafiikan versio tästä Munchin tunnetuimmasta teoksesta.

Nainen oli Munchille problemaattinen asia. Hänellä oli useita suhteita, mutta hän ei kyennyt sitoutumaan tai siihen

liittyi jonkinlainen kammo. Tämä näkyy myös hänen tuotannossaan. Hän käsittelee naista usein hyvin suorasukaisesti ja aikanaan hänen teoksiaan pidettiin jopa säädyttöminä ja nuorena taiteilijana häntä moitittiin röyhkeäksi. Kuvaavia esimerk-

kejä näistä ovat teos "Krapula", jossa nuori nainen makaa vuoteessaan juhlimisen jäljiltä nuutuneessa tilassa. Tai "Mustasukkaisuus", joka on eräänlainen omakuva. Siinä Munchin omat kasvot ovat etualalla ja takana puolipukeissa oleva naishahmo

"Munch kutsui teoksiaan lapsikseen."

Historia - vanha mies ja nuori poika valoisassa norjalaismaisemassa. Kuva: Richard Jeffries.

ja mies. Nainen on Dagny Juel, jolla oli Munchin kanssa suhde. Taulun mies puolestaan on August Strindberg, jonka kanssa Dagnylla myös oli kolmen viikon suhde. Myöskään puolipukeista tanssijaa lavalla silinteripäisten miesten katselemana kuvaava "Kabaree" ei ole juuri naista ihannoiva teos.

Keski-ikäisyyden saavuttaneen taiteilijan ahdistuneempi, tumma värimaailma muuttui vuosisadan vaihteen jälkeen. Hän koki hermoromahduksen, jonka jälkeen teokset ovat muuttuneen kirkkaammiksi ja positiivisemmiksi. Tästä esimerkkinä on vaikkapa hänen sisartansa, skitsofreniaa sairastavaa Laura kuvaava teos "Melankolia". Väri ja valo tarjoavat siinä nerokkaan vastakohtaisuuden, koska teoksen yleissävy on värikäs, mutta sisaren elämästä väri ja valo ovat pois ja silmät tyhjät -

melankoliaa. Myös samalle ajalle sijoittuva "Historia" on rauhallisempi ja valoisa teos. Siinä vanhempi mies istuu puun alla vuonomaisemassa ja kertoo tarinoita pienelle pojalle.

Taidemuseoretken jälkeen nautimme klubilla erinomaista kuhaa, minkä jälkeen Antti Virkkunen valaisi meille El Grecon persoonaa taiteilijana. Kyseinen taidemaalari - Kreetalalla syntynyt, oikealta nimeltään Domenikos Theotokopoulos - vaikutti 1500-luvun lopulla. Munch oli saanut huomattavasti vaikutteita El Grecolta ja niinpä tämä luento istui erittäin hienosti näyttelyvierailumme jatkoksi. El Greco aloitti uransa Kreetalalla ikonimaalarina, mutta siirtyi sieltä ensin Venetsiaan, sitten Roomaan ja lopulta Espanjaan, jossa hän vietti loppuelämänsä. Hänen taiteensa kehittyi aika-kauteensa nähden erikoiseen

suuntaan. Hänen aikalaisensa tekivät naturalisia töitä ja El Grecon tyyli hämmensi heitä. Hahmot olivat venytettyjä ja niiden piirteet korostettuja. Voimakkaat värit irtautuivat luonnonmukaisista väreistä ja hän käytti selkeitä valojen, värien ja varjojen vastakohtia. El Greco otti myös etäisyyttä ajan tunnistettuihin mestareihin mm. arvostelemalla Roomassa julkisesti Michelangeloa, mikä herätti pahennusta.

Aikaansa edellä oleva El Greco jäi vaille arvostusta omalla aikanaan varsinkin Espanjan ulkopuolella, mutta sittemmin ekspressionistit ja impressionistit nostivat hänet erääksi Euroopan merkittävimmistä maalareista.

Kari Storckovius

Taiteen ase

Voiko sotarintamalla etulinjassa syntyä taiteellisesti kestäviä teoksia? Kysymystä pohdittiin klubi-illassa 26.11.2014, jonka aiheena oli TK-piirtäjien sota. Tilaisuuden puhuja, klubiveli ja taidehistorioitsija Markku Valkonen kertoi jatkosodan sotataiteesta mielenkiintoiseen ja asiantuntevaan tapansa.

■ ■ Sotataiteella on ikivanhat perinteet. Historiallinen sotataide on tyypillisesti juhlavaa monumenttimaalausta, jolla pönkitettiin hallitsijoiden ja kansakuntien itsetuntoa. Tunnettuja sotamaalareita, jotka eivät paisutelleet liikaa, olivat esimerkiksi venäläinen Ivan Aivazovski ja suomalainen Hugo Backmansson, joka kohosi jopa Venäjän armeijan sotataiteilijoiden päälliköksi.

Moderni sotataide syntyi monumenttimaalauksen rinnalle 1800-luvulla lehdistön kehittymisen vauhdittamana. Uutta oli raportoiva, reportaasimainen rintamalla tapahtuva piirtäminen ja maalaaminen. Nyt tarkoituksena oli mielialojen muokkaaminen sotamyönteiseksi. Teokset pääsivät julkisuuteen nimenomaan lehtien sivuilla. Ensimmäinen maailmansota synnytti sotataiteen buumin Englannissa ja erityisesti Italiassa, missä monien futuristien sodan ihannoitiin sai fanaattisia piirteitä.

Ennen toista maailmansotaa varsinkin Saksa varustautui hy-

Markku Valkonen esittelee kirjaansa *Ateljeena sotatanner illan isännälle Antti Virkkuselle*. Kuva Veikko Hannula

vin propagandasotaan. Natsien valtaannousun myötä perustettiin propagandaministeriö, jonka johtoon tuli Joseph Goebels. Sodan lähestyessä organisoitiin myös Saksan armeijan tiedotustoiminta perustamalla erilliset propagandakompaniat.

TK-kompaniat ja -piirtäjät

Jatkosodan alkaessa Suomen puolustusvoimat tiedosti tarpeen varmistaa kotirintaman mielialat sodalle myönteisiksi. Tätä mielipidemuokkausta varten perustettiin Tiedotuskompanioita, yksi kullekin armeijakunnalle ja yksi Päämajaan. Mallia otettiin Saksan Wermachtista. Näihin TK-kompanioihin määrättiin aluksi kirjoittajia ja valokuvaajia. Sanoma- ja aikakauslehdet alkoivat julkaista heidän tuotoksiaan.

Ensimmäiset kuvataiteilijat määrättiin tiedotuskomppanioihin jo kesällä 1941. Komennuksen saajat olivat lähinnä mainosgraafikoita, taidegraafikoita ja maalareita. Ideana oli valita taiteilijoita, jotka olivat tottuneet nopearytmiseen työskentelyyn. Rintamapiirtäjät jäivät kuitenkin sodan alussa vähälle huomiolle. Esimerkiksi tärkein kuvafoorumi Suomen Kuvalehti julkaisi ensimmäiset TK-piirroksensa vasta lokakuussa 1941.

”Piirtäjänlaatunne viittaa karrikatyyrin alalle”

Olavi Paavolainen määrättiin sodan alussa TK 6:een komppanianpäällikkö Martti Haavion alaisuuteen. Hänet siirrettiin myöhemmin Päämajan tiedotusosastolle ja hänelle keskitettiin

”Sotataiteella on ikivanhat perinteet.”

Sotapolulla vaanii vaara. Kuva Alexander Lindeberg 1942.

kaikki TK-piirtäjien asiat. Paavolainen sai itsenäisen aseman rintamataiteilijoiden valinnassa, mutta kaikkia hänen ehdottamiinsa henkilöitä ei hyväksytty. Näitä olivat esimerkiksi taiteilija Tapio Tapiovaara ja kirjailija Jarno Pennanen, koska heidät koettiin mielipiteiltään liian vasemmistolaisiksi.

Myös Henrik Tikkanen, josta myöhemmin tuli kuuluisa leh-

tipiirtäjä, pyrki TK-piirtäjäksi. Paavolainen kuitenkin tyrmäsi hänet: ”Teidän tyyppinne viittaa karrikatyyriin”.

Eniten tunnustusta rintamataiteilijoista sai Alexander Lindeberg. Hän loi tietoisesti suomalaisesta sotilaasta sankarimyyttiä. Hänen töistään julkaistiin 1943 painettuna 48 kuvaa käsittävä salkku ”Vainolaista vastaan”.

Muita tunnettuja TK-taiteilijoita olivat esimerkiksi Gunnar Clement, Erik Ehnrot, Björn Landström, Kari Suomalainen, Aukusti Tuhka ja Einari Wehmas.

Taidetta vai propagandaa?

TK-miehet saivat selkeät yhdeksänkohtaiset reunaehdot, mitä sai ja piti kuvata ja mitä ei. Heidän tuli kiinnittää huomiota sellaiseen, millä oli sotilaallista, sotahistoriallista tai kansatieteellistä arvoa. Heidän tuli kuvata esimerkiksi sotatoimien kulkua, suomalaisen sotilaan ominaispiirteitä ja taistelutapoja, eri aselajeja, vallattujen alueiden näkymiä ja Itä-Karjalan asukkaita.

Kukin tulkitsi ohjeita omalla tavallaan, mutta yleisesti niissä pysyttiin hyvin. Propagandamielessä suomalaiset rintamataiteilijat eivät tuottaneet yli-lyöntejä. Heillä oli tietoisena tavoitteena tehdä taiteellisesti korkeatasoisista, kestävästä jälkeä, mutta action-piirustuksissa on ymmärrettävästi aika lailla seikkailukirjojen kuvituksen makua.

TK-teokset ovat pääasiassa rintamalla piirrettyjä reportaasimaisia tilannekuvia. Niistä parhaat syntyivät asemasotavaiheen aikana, jolloin piirtäjillä ja maalareilla oli aikaa töidensä viimeistelyyn. Esimerkkinä näistä ovat Itä-Karjalassa tehty maisemat ja henkilökuvat.

Antti Virkkunen

Rikhardinkadulta kohti Keskustakirjastoa

Näkymä kirjatornin ylimmästä kerroksesta, taustalla Wäinö Aaltosen veistos uimaan lähtevästä työstä.
Kuva Ilmari Ojala

Keski-ikäisille ja vähän vartuneemmillekin helsinkiläisille kirjasto on useimmiten juuri kaupunginkirjaston osasto Rikhardinkadulla. Hyvin se onkin tehtävänsä täyttänyt aina vuodesta 1882. Talo on Theodor Höijerin luomus, jonka rakenteiden ja avariiden tilojen suunnittelussa on jo selvä viitteitä Höijerin viisi vuotta myöhemmin valmistuneeseen luomukseen Ateneumiin. Niistä päivästä tilanne on muuttunut, sillä suunnilleen jokaisella nykyhelsinkiläisellä on kirjasto omissa kaupunginosassaan, joillakuilla kaksikin. Kaupunginkirjastoja on nykyisin 37, niiden lisäksi vielä kymmenkunta laitoskirjastoa.

■ ■ Klubimme kirjastoryhmä (Matti Viitasaari, Ilmari Ojala, Pertti Mäkelä, Hannu Kiuru) onnistui saamaan oppaakseen Rikhardinkadulla vs. johtaja Annukka Forstadiusen. ”Arvelen, että tunnette kirjastojen perinnäiset tehtävät jo ennestään, joten katsotaanpa, kuinka olemme yhteistoimin kirjastomme käyttäjien kanssa kehittäneet palveluitamme”, lupasi hän.

Viime vuosien tekniset uudistukset ja korjaukset olivat tuottaneet väljyyttä kulkuun ja katselemiseen, on äänettömät lattiat ja valoakin riittävästi. Kirjatorniksi nimetyssä talon keskuksessa oli loivien portaiden lisäksi käytettävissä myös hissejä. Tornin kuudennesta

kerroksesta aukeni kirjojen reunustama kierteinen näkymä alas saakka. Laajoihin ikkunasyvennyksiin on asetettu isoja pehmeitä tyynyjä, ja näin on saatu uusia viihtyisiä lukupaikkoja. Yleensäkin kiinnitti huomiota istuintilojen suuri määrä kautta talon, kirjoihin annetaan todella mahdollisuus tutustua. Kirjojen järjestys on lähes perinnäinen, siis jokseenkin sama kuin klubissamme. Kirjoja ei tietenkään etsitä enää kortistoista vaan verkosta, ja lainaajia varten on tietokoneita käytettäväksi aivan riittävästi. Lainaaminenkin on sähköistetty.

Rikhardinkadun uutuuksiin kuuluu toisen kerroksen lukupysäkki, jossa voi kaikessa rau-

hassa istua ja tutustua uuteen kirjaan. Lukupysäkiltä uutuutta ei saa lainaksi, mutta lainaamon puolella sen voi varata - tai mennä kirjakauppaan. Toisessa kerroksessa on myös taiteilijakirjakokoelma, Rikhardinkadun ikioma erikoisuus. Lähes 15 vuoden aikana siihen on saatu nelisensataa taideteosta, jotka ovat joko ainutkertaisia tai lukumäärältään hyvin rajallisia. Nyt näyttelyssä olevat esineet, vaikkapa puiset kirjat tai piirrosnieteet, laajentavat kirjan tavanomaista käsitettä. Ne ovat vain katsottavissa, niitä ei tietenkään lainata. Mutta tässä kirjastossa on myös taidelainaamo, tietävästi kaupungin ainoa. Valikoimassa on viitisentuhatta taideteosta valokuvista veistoksiin. Yhteistyökumppanina on Helsingin taiteilijaseura, ja taloudellisesti lainaamo pitää itsensä yllä.

Ja jälleen johtaja Forstadius esittelee meille harvinaisuuden, hyllykön, jonka nimikin on ”Hyvinpieni”, noin kirjoitettuna. Se on pieni galleria, joka vapautui parikymmentä vuotta sitten. Siitä pitäen siihen on aseteltu näyttelyjä sekä kirjaston että kaupunkilaisten toimin. Nyt on esillä kirjaston asettamana Aino Kallaksen tuotantoa, suomen- ja vironkielisiä kirjoja eri ajoilta, ensipainoksiakin. Näytteillepanon mahdollisuuksien toisella laidalla lienee ollut se kirjava kokoelma, jonka eräs äiti oli koonnut kahden pikku-

poikansa taskuista...

”Me kaikki täällä olemme hyvillämme, että lapset ja nuoret ovat löytäneet kirjaston, siitä kiitämme äitejä ja isiä”, Annukka Forstadius sanoo. Kolmessa kaupunginosassa lapsilla on oikein oma kirjastonsa, ja Rikhardinkadulla opastetaan vierailuvia koululuokkia ja vaikka päiväkotiryhmiä. Kolmivuotiaat ja vanhemmat saavat nauttia omissa satuhuoneessaan taitavasta ja eläytyvästä kerronnasta.

Entä sitten Keskustakirjasto, joka on joskus viivähtänyt kantapöydänkin tuumailuissa? Oppaamme oli hyvin tyytyväinen siitä, että aivan viime päivinä oli saatu joltinenkin varmuus Helsingin kaupunginkirjaston Keskustakirjaston rakentamisesta.

Arkkitehtikilpailun voittanut työ lupaa puista julkisivua, kymmentätuhatta neliometriä sisällä ja vielä tuhannen neliometrin parvekettakin lähelle Kansalaisyhtymätorin ikään kuin Eduskuntatalon vastapainoksi. Tavoitteena on talon valmistuminen itsenäisen Suomen satavuotismuiston kunniaksi vuonna 2017 tai 2018.

”Me kirjastossa olemme oikein tyytyväisiä siihen kiinnostukseen, jota kaupunkilaisemme ovat osoittaneet uutta kirjastoa ja sen antamia mahdollisuuksia kohtaan, sillä niiden kehittäminen on todella meidän yhteinen asiamme”, johtaja Annukka Forstadius tähdentää.

Ilmari Ojala

”Viime vuosien tekniset uudistukset ovat tuoneet kirjastoon väljyyttä.”

POINTCOOL - SERVICE OY

Suurkeittiölaiteiden ja kylmäkalusteiden huolto pääkaupunkiseudulla

Pointcool - Service Oy
Konetie 1
04300 Tuusula
Puh. 09-8387 420
Fax 09-8387 4220
e-mail. pointcool@pointcool.fi

Lota lota ja poro

Anna-Maija Tanntu kertoi eri tavoista laittaa madetta ruuaksi. Kuva Jarmo Heinonen.

”Made ei pärjää kalamaailman missikisoissa, mutta herkullisuudessaan se on kyllä aivan kärkipäässä.” Näin määritteli mateen (Lota lota) Anna-Maija Tanntu Klubin Gastronomisen kerhon järjestämässä gourmet-illassa 27.1.2015.

■ ■ Anna-Maija Tanntu on suomalaisen gastronomian Grand Lady, mm. Suomen Gastronomisen seuran kunniapuheenjohtaja, lukuisten kokkikirjojen tekijä ja lukemattomien ruokaa käsittelevien artikkelien ja pakinoiden kirjoittaja. Lisäksi hän sai vuosi sitten ensimmäisenä Suomalaisen Ruokakulttuurirahaston palkinnon elämäntyöstään.

Tanntu sivistä illan aluksi runsasta 40 osanottajaa monilla mielenkiintoisilla ja monille varmaan myös uusilla tiedoilla mateesta – maailman ainoasta makean veden turskakalasta – sekä sen erilaisista valmistustavoista herkullisiksi aterioiksi. Tampereella C-ravintolassa tarjotaan jopa friteerattua mateen nahkaa.

Makeitto ja mademu-

hennos ovat toki perinteisimmät maderuut. Kainuulainen madeitto ruissuuruksella oli presidentti Kekkonen lempiruokaa. Mutta Tantun mukaan kaikki turskareseptit sopivat hyvin myös mateen valmistukseen. Korppujauhoilla leivitetty madefilee voissa paistettuna on varmasti kokeilemisen arvoisen.

Lopuksi Tanntu valisti kuulijoita mateen mädin oikeasta käsittelystä ja tarjoilusta. Tarjoilun osalta hän kertoi edesmenneen klubiveljen Heikki Tavelan salanimellä vuonna 1984 Uuteen Suomeen kirjoittamasta mädin ja blinien tarjoiluohjeesta. Osallistujat jäivätkin odottamaan, miten oma klubiravintolamme siitä selviää. Olihan alkuruokana juuri blini ja mateenmäti.

Ja oikein meni. Ensin tuotiin pöytiin asiaankuuluvat tykötarpeet, siis mäti, sipulisilppu ja smetana, ja vasta sen jälkeen kuumat blinit. Ja hyvää oli. Tämän kirjoittajan pöydässä tosin hieman aprikointiin, että olisi-ko mätiä saanut olla aavistus enemmän blinin kokoon nähden.

Pääruokana tarjottiin 12 tuntia yrttien kera haudutettua poron potkaa puikulaperunamuusin ja puolukkakastikkeen kanssa. Ylikypsä potka oli todella herkullista. Ja pisteeksi iin päälle saatiin jälkiruuksi karpalojätelöä kinuskikastikkeen kanssa. Kuriositeettina todettakoon, että puolikesyllä

”Kainuulainen madeitto ruissuuruksella oli presidentti Kekkonen lempiruokaa.”

porolla – toisin kuin mateella – ei ole latinalaista nimeä (ainakaan Otavan Ison Tietosanakirjan mukaan), mutta sen kantaisä peura on Rangifer tarandus.

Illan musiikillisesta annista vastasi musiikkitieteen maisteri Ida Elina, joka lauloi ja soitti kanteletta. Musiikki ei ollut kuitenkaan mitään Kalevalan aikaista, vaan modernia viihde- ja jazz-musiikkia. Vauhdikas

esitys tempaisi klubilaiset seuralaisineen mukaan erityisesti Erik Lindströmin kappaleessa ”Ranskalaiset korot”.

Onnistuneen illan kruunasi tietenkin ravintolamme ammattitaitoinen ja ystävällinen palvelu sekä hyvät viinit. Onkin syytä laittaa jo allakoihin toukokuun viini-ilta 6.5.2015.

Antti Aho

ASUJEN- JA ASUSTEIDEN PESULA
YLI 40 V. KOKEMUKSELLA

ASiantuntija - OSAAJA

AUTOLLE ASIAKASPAIKKA PIHASSA

**SUOMALAISEN KLUBIN
JÄSENILLE 20 % ALENNUS**

**EDUSTA MAINITAVA
PESUJA JÄTETTÄESSÄ**

Pohjoisesplanadi 37 sisäpiha
www.pyykkipoika.fi
P. 09 47800170

Fasaanijahdissa Rajamäellä

Klubiveli Antti Palmujoki onnistuneen riistalaukauksen jälkeen. Kuva Pertti Hyvärinen.

Klubin järjestämä fasaanijahdi suuntautui tammikuun 23. päivänä Hyvinkään Rajamäelle, Astrakanin fasaanitilalle. Talvinen perjantaipäivä oli valjennut vajaan kymmenen asteen pakkasessa. Jahdin jännitystä oli lähtenyt tavoittelemaan yksitoista metsästäjää, joille päivä tarjosikin runsaasti uusia kokemuksia, elämyksiä, ja saalista.

■ Astrakanin fasaanitila sijaitsee Hyvinkään kaupungin lounaisosassa, kantatie 25:n ja Kytäjärven välissä. Alue on mitä parasta metsästäysmaata. Fasaanitila on perustettu Altian omistamille maille, joita on täällä yli

tuhat hehtaaria. Alueen pohjaveden laatua varjellaan kaikin tavoin, pumpataanhan sitä tunnetun kansallisjuomamme, Koskenkorvan, raaka-aineeksi.

Kokoontumispaikkamme, Astrakanin jahtimajan, seinät kertoivat alueen runsaasta riistakannasta. Pohjoiseen sijaitseva Kurkisuon alue laajoine erämaiseen varmistaa sen, että riistakannat pysyvät runsaina ja myös metsästyksen kestävinä. Trofeita oli niin hirvieläimistä, pien- ja suurpedoista, metsälinnuista kuin jäniksistä. Sanomattakin on selvää, että tällaiset puitteet kirvoittivat mielen alkavan jahtipäivän antiin – olisiko metsän Tapio

tänään minulle suosiollinen?

Päivä alkoi maittavalla aamupalalla ja Klubin metsästäjien puheenjohtajan, Hannu Vaahtion tervetuliaissanoilla. Tämän jälkeen jahti-isäntämme, Jukka Kivi Astrakanin fasaanitilalta, esitteli päivän ohjelman ja jahdin avainhenkilöt eli koiranohjaajat koirineen. Riistalintujen löytymiseksi ja lentoon ajamiseksi oli mukana viisi koiranohjaajaa ja kuusi koiraa. Tästä ei siis päivän onnistuminen voisi olla kiinni!

Jukka painotti, aivan oikein, varomääräysten merkitystä. Jakaannuimme kolmeen ryhmään, kolmesta neljään ampu-

”Koiran rauhallisuus tarttui myös metsästäjiin.”

Fasaanijahdi on tiimityötä, jota vievät koirat ja koiranohjaajat, ja muut toimivat näiden ohjeiden mukaan. Kuvat Juho Kotakallio.

jaa kuhinkin. Ryhmää johti opas apunaan koiranohjaaja. Koiran saatua vainun ryhmitti koiranohjaaja meidän sopiviin passi-paikkoihin. Kun oli valmista, koiralle annettiin lupa ajaa lintu lentoon. Ampua sai vain ilmaan ylviistoon, ryhmästä pois päin lentävää lintua. Maassa juoksevaa fasaania kohti ampuminen oli ehdottomasti kiellettyä.

Hyvin koulutettujen koirien toimintaa oli miellyttävä seurata. Koiran rauhallisuus tarttui myös meihin metsästäjiin. Vainun saatuaan ei kenelläkään ole kiire, vaan edessä oleviin mahdollisiin riistalaukauksiin oli hyvää aikaa valmistautua. Toki, muutaman kerran fasaani ei malttanut pysyä paikallaan, vaan lahti juoksuun tai pyrähti lentoon etuajassa meidän muiden seurattessa kauempaa katseella. Siitä sitten jäljittämään koiran perässä.

Aamupäivän parin tunnin metsässä liikkumisen jälkeen kokoontuimme lounastauo-

le tulille. Makkaran syönnin ja kahvin juonin lomassa juttu lensi, niin aamupäivän kokemuksista kuin aiemmistakin jahtielämyksistä. Jokainen tuntui odottavan jo iltapäivän jahtitilankkeja, olihan aamupäivän saalis jäänyt pariin lintuun ryhmää kohden.

Tauon jälkeen siirtyivät opaat ja koiranohjaajat koirineen uusiin ryhmiin, ja jahti saattoi jatkaa. Lievä lumisadekin oli alkanut, mikä nosti ilman lämpötilaa. Ei palellut hangessa tarpeessa!

Iltapäivän, noin kolmen tunnin jahdin, saalis muodostuikin aamupäivää runsaammaksi. Oliko syynä metsästäjien oppiminen vai paikkojen runsaampi lintukanta, tiedä häntä. Joka tapauksessa pauketta kuului muista ryhmistä aamupäivää enemmän. Olimme myös oppineet toimimaan ryhmässä ja tuntemaan fasaanien liikkumistavat. Ryhmän kaikki jäsenet tiesivät roolinsa ja saalista tuli.

Oma ryhmäni onnistui iltapäivällä saamaan löydetystä havaitusta fasaanista viisi. Jokaisen kohdalla taitavat lintukoiramme saivat ansaitut kiitokset.

Kaikki mukava loppuu aikaan, niin myös jahtit. Ennen neljää kokoonnuimme takaisin jahtimajalle maittavalle hirvipaistipäivälliselle. Juttu kulki ja kokemuksia jaettiin vielä lounasaikaakin enemmän - ja kuuluvammalla äänellä. Jahtipäällikkömme huolehti lintujen suolistamisesta, mikä helpotti itse kutakin linnun laittamisessa myöhemmin illalla kotona. Haulukat saivat kotiin vietäväksi kaksi lintua.

Kiitos kaikkien puolesta Astrakanin tilalle, sen henkilökunnalle, jahtipäällikölle, sekä erityisesti koiranohjaajille ja taitaville lintukoirille! Oli etuoikeus olla mukana tässä hyvin johdetussa ja turvallisesti järjestetyssä jahdissa.

Pertti Hyvärinen

Klubin matkailukuulumisia, kevät 2015

Klubiveljien matkaideoista on täksi vuodeksi työstetty poikkeuksellisen monta tarjolle. Kaikille on yhteistä se, että niiden ohjelmat nojaavat erityisiin teemoihin, joiden esillepanossa hyödynnetään myös Klubiveljien omaa, poikkeuksetta erittäin laajaa asiantuntemusta. Tällä aukeamalla on esitely kolme seuraavaa matkaa:

■ ■ 22.-25.5. MATKA BALTIAAN JA KIEHTOVAAN MINSKIIN, Jääkärienkin taistelupaikoille.

■ ■ 24.-29.8. KIRKENES JA MURMANSK, Koillisväylä ja pohjoinen ulottuvuus, ”miesten matka karuihin maisemiin”.

■ ■ 14.-21.9. HABSBURGIEN JA OTTOMAANIN JALANJÄLJILLÄ seurataan 400 vuotista kamppailua idän ja lännen herruudesta rajavyöhykkeellä, jossa kohtasivat sotilaat, kulttuurit ja uskonnot.

Esitelyjen matkojen lisäksi on tarjolla myös seuraavat matkat:

■ ■ 15-22.10.15 YHTEISRIS-TEILY PARIISISTA SEINE-JOELLE (musiikkioppaana Seppo Hovi) yhdessä Travel Club of Finland'in jäsenien kanssa. Tiedustelut ja ennakkovaraukset p. (09) 412 9344 tai anne@soiletours.com. Tästä matkasta on tätä kirjoitettaessa jo useita kymmeniä paikkoja varattu.

■ ■ 9.-17.10 on lisäksi tarjolla Tampereen Suomalaisen Klubin (TSK) valmistama ”Mannerheimin jäljissä Kiinaan” –matka. Tiedustelut ja varaukset: Lomalinja Oy p. 010 289 8118 tai maija.siren@lomalinja.fi.

Matkailujaosto, johon tällä hetkellä kuuluvat Reijo Kaukonen, Harri Keinonen, Olli Koskimies, Timo Mylly, Terho Salo ja Lauri Palojärvi (koollektusija) toivoo erityisesti ”nuorten ja keski-ikäisten” klubiveljien edustautumista Matkailujaostossa. Tekijöitä tarvitaan, mikäli nykyisen laajuista ja tasoista, kiinnostaviin teemoihin ja Klubiveljien vapaaehtoistyöhön perustuvaa Klubimatka-tarjontaa halutaan jatkaa.

Matkailuideoita, -ehdotuksia ja kommentteja voi lähettää s-postiin matkailu@klubi.fi.

Lisätiedot matkailusivulta: www.klubi.fi/content/matkailu

Lauri Palojärvi

Executive Programs Worldwide

Koillisväylä ja pohjoinen ulottuvuus
24.-29.8.2015 Kirkenes, Murmansk ja Ivalo

Matkan tiedot ja ilmoittautumiset 10.4.2015 mennessä:
www.klubi.fi/content/matkailu

L.R. International Oy / LRI Travel Desk

Lisätiedot:
Petri Hämäläinen

(09)5846 9813 tai Petri.Hamalainen@LRINT.COM

MATKA BALTIAAN JA KIEHTOVAAN MINSKIIN, 22.-25.5.2015

■ ■ Lähdemme Finnairin aamulennolla Riikaan, josta ajo bussilla Vilnaan. Matkalla tutustutaan Latviaan ja Liettuaan, jotka ovat kaukaisia kielisukulaisia, mutta eroavat toisistaan kulttuurinsa ja historiansa puolesta. Liettua oli suurvalta, joka hallitsi vuosisatoja ympäristönsä muita kansoja, samalla kun Latvia oli ulkopuolisten valloittajien alistama. Vasta maiden myöhempi historia Venäjän ja Neuvostoliiton hallitsemana on samankaltaista. Tutustumme eri teemoihin, kuten esim. jääkärien taisteluihin Latviassa.

Vilnassa vietämme kaksi yötä ja tutustumme kaupunkiin. Teemme myös kokopäivän retken Valko-Venäjälle Minskiin, joka on moderni suurkaupunki, mutta neuvostoajan leima on edelleen nähtävissä. Valko-Venäjän historia kietoutuu monin tavoin Liettuaan, onhan Minsk ollut Liettuan pääkaupunkinakin. Matkan päätteeksi paluu Riikaan, jossa vietämme viimeisen yön ja tutustumme vanhaan kaupunkiin. Riista paluu Finnairin iltalennolla Helsinkiin. Matka on kokonaisuudessaan retki historiaan, joka antaa myös hyvän perustan ymmärtää nykypäivää. Matkanjohtajana ja asiantuntijaoppaana toimii kenrli Pentti Lehtimäki.

Hinta on 794 €, kun osallistujia on 30 (H1-lisä 90 €). Hintaa sis.: lennot Hki-Riika-Hki, majoitus Vilnassa htl Sarunas ja Riiaassa htl Avalon aamiaisella, 2 illallista, 2 lounasta, Valko-Venäjän viisumi ja sen hankinta, bussikuljetukset, sisäänpääsyt ja oppaiden palvelut. Matkanjärjestäjänä Vihdin Liikenne Oy VL-Matkat. Ilmoittautumiset 19.3.2015 mennessä: paivi.packalen@vihdinliikenne.fi tai puh: 09 – 444 774

HABSBURGIEN JA OTTOMAANIN JALANJÄLJILLÄ 14.-21.9.15

Graz – Pécs – Belgrad – Sarajevo

■ ■ Kaakkois-Euroopassa kamppailtiin 400 vuoden ajan toisaalta Habsburgien keisarikunnan/Unkarin kuningaskunnan sekä toisaalta Osmanien valtakunnan välillä idän ja lännen herruudesta.

Matkamme suuntautuu jännittävälle ja kiintoisalle sotaonnan siirtelemälle rajavyöhykkeelle, jossa kohtasivat sotajoukkojen lisäksi eri uskonnot, kansat ja kulttuurit. Nämä kaikki jättivät omat jälkensä elämän kerrostumiin. Tervetuloa mukaan matkalle, jossa tutustumme Balkanin alueen nouseviin maihin ja niiden lähihistoriaan, UNESCON maailmanperintökohteisiin sekä kuulemme asiantuntijoilta mielenkiintoisia tarinoita Habsburgeista ja Ottomaaneista.

Hinta 1695 €/hlö/2h huoneessa (1h huoneen lisä 300€). Hintaan sisältyy Lufthansan lennot Hki-Graz/Sarajevo–Helsinki Münchenin kautta, 7 yön majoitus pääosin 4* hoteleissa, ohjelman mukaiset ateriat (7 aamiaista, 4 lounasta, 2 illallista), bussikuljetukset, retket sisäänpääsymaksuineen, suomenkielisen oppaan palvelut kohteessa.

Ilmoittautumiset 30.4.2015 mennessä: OK-Matkat, puh. (09) 2510 2050, myynti@okmatkat.fi

Kaija Forsberg palkittiin Pro 2015 -kilpailussa

Klubiravintolamme upearyhtinen Kaija Forsberg palkittiin 12. helmikuuta Pro 2015 Gaalassa diplomilla Horeca-alan tunnustuksena sijoituttuaan kolmen parhaan joukkoon kovatasoisessa ravintola-alan kilpailussa Vuoden Asiakaspalvelija-sarjassa.

■ Kaijan tunnemme klubimme ravintolan aina tyylikkäänä ja palvelualltiina ammattilaisena. Onhan hän ollut ilonamme jo yli 25 vuotta! Klubimestarimme Jallu kertoi muistavansa kuin eilisen päivän, kun Kaija pyrähti ovesta tullakseen esit-

täytymään silloiselle ravintoloitsijallemme työpaikan haussa. Jallu tunnustaa kiiruhtaneensa ennen haastattelua ravintoloitsija Riitan luokse antamaan myönteisen mielipiteensä jo pelkän ulkonäön perusteella! Kiitokset kuuluvat siis Jallulle, Riitalle ja Miialle, että saamme vieläkin nauttia Kaijan huolenpidosta ravintolassamme. Kaija omalta osaltaan kehuu molempia työnantajiaan, klubilaisia ja työilmapiiriä erityisen lämpimästi.

Kotona Kaija tekee ruuat itse alusta loppuun asti ja mieli-
raaka-aine on siipikarjatuotteet

ja kesällä tietysti kalat mökillä Turun saaristossa. Kaijan harrastuksista on mieleisintä luonnossa liikkuminen. Kaijan motto työssään on "Vie mennessäs ja tuo tullessas!" Työnsä puitteissa hän mainitsee myönteisinä tupakoinnin rajoitukset ja yleisen kiinnostuksen ruokakulttuuriin klubimme jäsenistön keskuudessa.

Klubin moninkertaiset onnittelet Kaijalle ansaitusta tunnustuksesta työstään!

Lasse Ruuskanen

ILMOITTAUTUMINEN ETUKÄTEEN MAKSETTAVIIN TILAISUUKSIIN

Klubi ja Klubin ravintola siirtyivät 1. elokuuta 2014 alkaen uuteen ilmoittautumisjärjestelmään, jossa tapahtumaan/tilaisuuteen/matkalle ilmoittautuminen tapahtuu verkkokauppatyyppisesti maksamalla tilaisuuden hinta verkkopankkitunnuksia käyttäen.

Ilmoittautuminen edellyttää sisään kirjautumista Klubin verkkosivuille www.klubi.fi Klubin jäsentunnuksia käyttäen. Jäsentunnuksat löytyvät jäsenkortista. Neljän merkin pituinen tunnusluku on jäsennumero ja kuusimerkkinen "pin" tunnusana. Tapahtumissa on verkkosivulla painike "Maksa ilmoittautuminen", mistä avautuu tapahtumaan liittyvä maksutieto ja yksikköhinta. Maksussa siirrytään "ostoskoriin", mihin kerrotaan määrä ja päivitetään. Edelleen "Maksu" -painikkeella siirrytään ilmoittautumistietoihin, jossa ensin näkyy maksajan nimi. Tähän lisätään määrän mukaisesti ilmoittautujien nimet. Ilmoitetaan osallistujat ja jatketaan eteenpäin. Lisätään maksajan tiedot ja tarkistetaan. Siirrytään eteenpäin "Holvi" -verkkopankkiin ja suoritetaan maksu verkkopankkitunnuksia käyttäen. Suosittelemme maksua pankkitililtä, ei luottokortilla. Maksutapahtuman jälkeen annetaan vielä tapahtuman palautua "Holvista" tapahtumasivulle.

Mikäli verkkopankkimaksua ei voida käyttää pyydämme ottamaan yhteyttä Klubin toimistoon maksuohjeita varten.

“Vanhempi keittäjä poistuu”

Keittiömestari Juha Vepsä.
Kuva Jarmo Heinonen

Tuota tuttua lausahdusta emme ole enää kuulleet helmikuun 27. päivän jälkeen, koska klubiravintolan pitkäaikainen keittiömestari Juha ”Jussi” Vepsä jäi silloin eläkkeelle.

Jussi aloitti Klubilla vuonna 1987 oltuaan sitä ennen 13 vuotta legendaarisessa ravintola Motissa. Klubilla vietetyt 28 vuotta ovat tuoneet paljon muistoja sekä ystäviä Klubin jäsenistöstä. Jussi haluaakin kiittää kaikkia tuttuja Klubilaisia

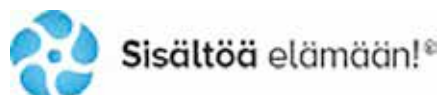
monista ikimuistoisista tapahtumista sekä työkavereitaan vuosien varrelta saaduista yhteisistä kokemuksista.

Toivotamme Jussille, tälle vannoutuneelle bluesin ystäväälle sekä sinivalkoiselle kalamiehelle, hyviä kalasaaliita ja leppoisia eläkepäiviä.

Jarmo Heinonen
Klubimestari
Ystävä ja työkaveri

Jäsenetuja klubilaisille

- Hyvä elämä omassa kodissa

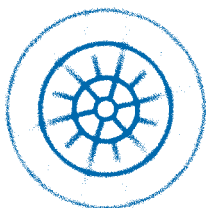
Tarvitseeko ikääntyvä läheisesi auttavaa kättä arkeensa? Nyt voimme rakentaa seniorin tarpeista lähtevän kattavan hoiva- ja hyvinvointipaketin, jolla tuetaan itsenäistä kotona asumista kuntouttavan ja aktiivisen yhdessä tekemisen myötä.

Sisältöä elämään! hoiva- ja hyvinvointipalvelut tarjoaa Helsingin Suomalaisen Klubin jäsenille seuraavat edut: -15 % kaikista normaalihintaisista hoiva- ja hyvinvointipaketeista -10 %

tuntipalveluista ja voimintarjoustalouksien palveluista

Lisätietoja Klubin jäseneduista numerossa 010 524 0300 (klo 8.30-17.30) tai <http://sisaltoaelamaan.fi/>

Puheluiden hinnat 010-alkuisiin numeroihin: Kiinteän verkon liittymästä 8,35 snt/puh + 6,00 snt/min. Matkaviestinverkon liittymästä 8,35 snt/puh + 17,17 snt/min. Hinnat sisältävät alv 24%.

Korjauksia edelliseen numeroon

Sivulla 32 kuvatekstissä on mainittu Antti Sarpilan instrumentiksi virheellisesti klarinetti. Instrumentti on luonnollisesti saksofoni.

Sivulla 59 julkaistun kaarna-veistos-kuvan kuvaoikeudet ovat Veli Granön eikä Risto Pelkosen, kuten kuvan yhteydessä virheellisesti on ilmoitettu.

Toimitus pahoittelee virheitä.

- Klubin kuva-albumi verkossa

Tiesitkö tämän?

Klubi julkaisee sisäisillä verkkosivuillaan kuva-albumia, johon on koottu kuvia monista mielenkiintoisista Klubin ohjelma- ym. tapahtumista digitaaliseen muotoon tallennettuna. Kuvia on tallennettu vuodesta 2010 alkaen ja kokoelma karttuu vuosittain lähes parikymmenellä tiedostolla, joissa jokaisessa on tapahtumien luonteesta johtuen määrältään muutamasta joihinkin kymmeneen kuvaan.

Tiedostoihin pääsee vaivatta tutustumaan klikkaamalla Klubin nettisivujen etusivulla olevaa Klubin kuva-arkiston kuvaketta ja sen jälkeen kysyttäessä näppäilemällä Klubin jäsenkortin tiedot, ensin kortin etupuolella oleva jäsennumero ja sitten sen takapuolella oleva kuusinumeroinen koodinumero. Tiedostot aukeavat klikkaamalla haluttua aihetta.

Tervetuloa tutustumaan Klubin karttuvaan kuvalliseen historiaan.

Elias Irola

HELSINGIN SUOMALAINEN KLUBI

KUVA-ARKISTO

2015

Klubilla tapahtunutta...

Merkkipäiväillassa 23.1.2015 Klubin sihteeri Inkeri Lohivesi kukittaa edellisenä vuonna 96 vuoden iän saavuttaneen klubiveljemme, professori Antero Kallion.
Kuva Veikko Hannula.

Oikeustieteen tohtori Timo Kerttula sisäministeriöstä (vas.), illan isäntä Timo J. Ojala ja sosiologi Jorma Hakala keskustelemassa oikeuspolitiikan illassa 27.11.2014 yksityisen turvalan sääntelystä ja oikeudellisista haasteista.
Kuva Elias Iirola

Klubilla järjestetyn Jääkäri-illan panelistit 3.12.2014. Kuvassa professori Matti Kuusimäki (vas.), sotatieteiden tohtori Pentti Airio, Jyrki Vesikansa ja illan isäntä, eversi Heikki Hult.
Kuva Veikko Hannula.

Jorma Hämäläisen 21.11.2014 isännöimässä viini-illassa italialaisia viinejä esitteli Elina Salminen.
Kuva Arto Toivanen.

Biljardin kinkkukärri Klubilla 15.12.2014, lyöntivuorossa Jens Stormbom.
Kuva Veikko Hannula.

Joulupukki ja Johannes Koroma keskustelivat joululahjoista Klubin pikkujoulussa 11.12.2014.
Kuva Arto Toivanen.

CITROËN
Suomi

KOEAJA CITROËN,
VOITA MATKA FIDŽILLE!

RAKASTURANSKALAISEEN.FI

VOITTO! VUODEN AUTO SUOMESSA 2015

VUODEN AUTO -RAADIN KOMMENTTEJA:

"Uusia tuulia ja veikeitä ratkaisuja."

"Jo loppuvat oven toistuvat peltikorjaukset."

"Innovatiivisuus ei ole siis vielä kokonaan autoalallakaan kuollut."

Alk. autoveroton svh. 15 050 € + arvioitu autovero 2 943,25 € (CO₂ 105 g/km) = 17 993,25 € + toim.kulut 600 € = 18 593,25 €. EU-yhd. 3,1-4,6 l/100 km. CO₂-päästöt 82-107 g/km. Kuvan auto lisävarustein.

PERHEAUTO-LUOKASSA PALKITTU UUSI CITROËN C4 CACTUS. ALK. 18 594 €.

Ideoita, jotka saavat muut autot näyttämään ikivanhoilta. Esimerkiksi allistytävät Airbump®-kolhusuojat kyljissä ja puskureissa. Tätä päivää on myös 7"-kosketusnäyttö, jolla hallitset kätevästi mm. musiikkia ja navigointia käyttämättä ainuttakaan napppia. Citroën-takuu 3 vuotta tai 100 000 km.

CRÉATIVE TECHNOLOGIE

VEHO
NAUTI MATKASTA

VEHO HERTTONIEMI
Mekaanikonkatu 14
puh. 010 569 3440

VEHO OLARI
Piispankallio 2
puh. 010 569 2553

VEHO KOIVUHAKA
Mäkätuvantie 3
puh. 010 569 7385

**LUOTA AINA
MERKKIHUOLTOON**
Ajanvarauspuh.
010 569 8080

Puhelun hinta 010-alkuisiin numeroihin: kotimaan kiinteänverkon lankaliittymästä 8,35 snt/puhelu + 6,00 snt/min (sis. alv 24 %), matkapuhelinliittymästä 8,35 snt/puhelu + 17,17 snt/min (sis. alv 24 %). Ulkomailta soitettaessa paikallisen operaattorin hinnaston mukaisesti.